

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

February 2001 • Vol. LXVI, No. 2

RECEIVED

FEB 27 2001

P.A.O.I. LIBRARY

Celebrating Solia's 65th Anniversary

SOLIA

THE
HERALD

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:
Rev. Deacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

STAFF:
Mr. Mark Chestnut

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$12.00 per year: United
States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00
per year in other countries by The Romanian
Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey
Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Peri-
odicals postage paid at Jackson, Michigan, and
additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax:
(517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com.
Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Or-
thodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>A New Era Begins,</i> His Eminence Archbishop Nathaniel	3-4
<i>Consecration of St. Andrew Mission Church</i>	4
<i>To The Pious Clergy and Faithful of The Episcopate,</i> His Eminence Archbishop Nathaniel	5
<i>Martyrs of Romania, Manuela Cruga</i>	6
<i>A.R.O.Y. Winter Sports Tournament</i>	6
<i>Solia - 65th Anniversary</i>	7-9
<i>Poftă Bună Cookbook</i>	9
<i>Friends of Solia</i>	9
<i>Scholarships Through the Romanian Orthodox</i> <i>Episcopate (ROEA)</i>	10
<i>World Church News</i>	10
<i>OCL Expresses Concern in Selection of New</i> <i>Patriarch of Jerusalem</i>	11
<i>Legal Immigration and Family Equity Act</i> <i>(LIFE ACT), Mary Lynn Pac-Urar</i>	11
<i>Don't Be Afraid of Holiness, Rev. Fr. Cornel Todeasa</i>	12
<i>The Pre-Lenten Sundays</i>	13
<i>Maclean's Salutes Thomas & Christine Ichim</i>	14, 16
<i>Financial Report</i>	15
<i>Spiritual Ecology Project for Women</i>	15
<i>Parish Register</i>	16

Romanian Section

<i>Bătând pasul pe loc în ritmul glasului nouă,</i> Î.P.S. Arhiepiscop Nathaniel	17, 20
<i>Către binecredinciosul cler și dreptmăritorii creștini</i> <i>din de Dumnezeu păzita noastră Episcopie,</i> Î.P.S. Arhiepiscop Nathaniel	18, 20
<i>O Nouă Eră Începe,</i> Î.P.S. Arhiepiscop Nathaniel	19-20
<i>A 65-A Aniversare A Gazetei "Solia",</i> Alexandru Nemoianu	21-22
<i>Legal Immigration and Family Equity Act</i> <i>(LIFE Act), Mary Lynn Pac-Urar</i>	22
<i>Predică La Duminica Fiului Risipitor,</i> Preot Nicolae Marioncu	23-24
<i>Mucenicii Neamului Nostru, Manuela Cruga</i>	23
<i>Zece Ani De La Mutarea La Domnul a Maicii Alexandra,</i> Un Preot Slujitor	24

HIERARCHAL SCHEDULE

**December 9-10. Canton, OH. St. George. Pasto-
ral Visits. Great Vespers. Hierarchal Divine Liturgy.
Banquet.**

**December 17. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter
& Paul. Hierarchal Divine Liturgy. Christmas Pro-
gram. Lunch.**

**December 24. Rives Junction, MI. Dormition
Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Vigil.**

**December 25. Southfield, MI. St. George Cathe-
dral. Hierarchal Divine Liturgy. Reception.**

**December 26. Rives Junction, MI. Dormition
Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Christmas
Caroling.**

**December 31. Rives Junction, MI. Dormition
Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.**

**January 1. Rives Junction, MI. Dormition Mon-
astery. Hierarchal Divine Liturgy.**

**January 5. Rives Junction, MI. Dormition Mon-
astery. Vespers of Theophany.**

**January 6. Rives Junction, MI. Dormition Mon-
astery. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Water.**

**January 12-13. Ellwood City, PA. Transfigura-
tion Monastery. Hours and Vespers. Hierarchal Di-
vine Liturgy. Memorial for Mother Alexandra (10
years). Conference.**

**January 14. Rives Junction, MI. Dormition
Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.**

**January 15. Detroit, MI. St. Andrew House.
Meetings. ❄**

COVER: Bucharest, Romania - Multitudes of Romanians gather after the revolution in 1989 under the Romanian flag with the communist emblem ripped from the center. Photo by Peter Turnley from the book: **Moments of Revolution - Eastern Europe, 1999.** See the articles in this issue regarding the martyrs and witnesses of communist oppression in Romania. ❄

A NEW ERA BEGINS

A Ligonier Springtime

"Orthodox Unity Must Start on the Grass Roots Level."

Metropolitan Philip Saliba

Departing from the 1994 Conference of Orthodox Bishops in Ligonier, Pennsylvania, each bishop came away with his own impressions of the importance of the gathering. Some of these impressions were expressed, "in situ," to the public via the media. Among these public statements were those given by heads of various Orthodox communities in North America. These can be heard on the video, "A New Era Begins." For our readers who yet do not have the video, we offer these impressions in this printed form. The following statements were transcribed directly from the video, and if there are minor discrepancies between the statements given and the rendering printed here, attribute them to the ineptitude of the transcriber, who is also author of this editorial.

It should be noted that most of these statements express urgency, dedication and willingness to bring about the administrative unity of the Churches of the United States and Canada. Reflecting on these impressions, stated in the ecstasy of the moment, we now must acknowledge that six years have fled across the pages of the ecclesiastical calendar, and the exuberance of prophecy of the moment has diminished to a whisper.

Metropolitan Theodosius,

**Archbishop of Washington and Metropolitan of All America & Canada:
Orthodox Church in America**

"We achieve unity by first of all ... surrendering ourselves to our Lord. We need to say: 'I am here ... show me the way I should go.' If we can come together in love ... united in Jesus Christ, then we can achieve something."

"The Holy Spirit has brought us here ... together ... we've met for meetings ... to be able to get to know one another as brothers ... in mutual love .... And from there we hope the Spirit will move us. Administrative unity is essential. We're fragmented. When God will bless it, it will come. Let's work toward this."

Archbishop Dmitri,

**Diocese of the South:
Orthodox Church in America**

"Our perception is that administrative unity is an immediate need. Some of the Churches, in particular, Constantinople and Antioch, are very conscious of our concerns here. They need to heed this cry from America to unify us, somehow."

Archbishop Iakovos,

**Greek Orthodox Archdiocese of
North and South America:
Patriarchate of Constantinople**

"The words of Peter come to my mind with a special resonance: 'How good it is for us to be here; to have three tents, so that we may be in your company, the company of Christ, Moses and Elias.' This is a place where we can really be transfigured. We can be transfigured from parochial to truly Orthodox Christian People. We can be transfigured from separate jurisdictions to one jurisdiction. We can be transfigured from many ethnic groups to one group headed and dominated by Christ, our Savior and our Lord."

Metropolitan Tikhon (of North America), Metropolitan Anthony Bashir, Archbishop Athenagoras, conceived a most ambitious plan for their time ... to unite all Orthodox. I tried to resurrect the idea and the effort to unite all the Orthodox into one Orthodox Church of the United States. This (the Ligonier meeting) is the fruits of ... our labors and the answer of God's will that we are united. It was an act of Divine Providence that we came here.

I pray with all my heart that the unity of Orthodox may be possible and may be manifested between all Orthodox so that we can be an element which can really change and transform the social and intellectual status of the people living here.

We are not a diaspora. We have become an indigenous Church.

Our hope and prayer is that we be recognized as one Orthodox Church in the United States, in North America."

Bishop Maximos,

**Greek Orthodox Diocese of Pittsburgh:
Patriarchate of Constantinople**

"It is a dream come true. The dream was to see our Orthodox hierarchy united as one body, with one mind, with one heart. We have decided that the event is going to be an annual event from now on."

Bishop Methodios,

**Greek Orthodox Diocese of Boston:
Patriarchate of Constantinople**

"This is a blessed opportunity ... if we are working toward unity of all Orthodox in this country. There is no question that we all want to be one administratively. I like to think it can be done soon. I hope that it doesn't take 50 years to accomplish."

Metropolitan Archbishop Philip,

**Antiochian Orthodox Christian Archdiocese
of North America:
Patriarchate of Antioch**

"The importance of this meeting is that this is the first time in our lives, as Christians in North America,

Cont. on page 4

A New Era

Cont. from page 3

that we gather to discuss common problems. [Unity is an idea whose time has arrived and the faithful deserve it greatly.]

Ninety five per cent of my priests are born in this country. Therefore, this is their burning desire, this is their constant dream ... to see Orthodoxy united in this country.

That does not mean that we sever relations with the Mother Churches. On the contrary, what we would like to do, we want to help the Mother Churches more. We want to be more effective in our helping the Mother Churches.

I am sure that the Mother Churches would benefit from a strong united Orthodox Church more than they can benefit from a fragmented Orthodox Church in North America. We share the same Eucharistic Table; we have the same faith; the traditions are the same but, unfortunately, we are divided by ethnicity. The SCOBA could be elevated to a synod of Orthodox bishops in this country.

The Mother Churches will get to realize, more and more, that it is sinful to let this Orthodox situation in America remain fragmented this way.

It is going to happen some day. We pray that the Mother Churches really see that we are not little children. It is going to happen some day and that's why we are trying to intensify the dialogue with the Mother Churches, to make them understand our reality, right here on this continent.

Orthodox unity must start on the grass roots level.

The power of the Holy Spirit! We felt, ... all of us ..., all the bishops who were here, that indeed the grace of the Holy Spirit gathered us to express our oneness which already exists."

Metropolitan Archbishop Christopher,

*Serbian Orthodox Church in the
United States and Canada:*

Patriarchate of Serbia

[Question: Do you foresee a time when there will be a patriarchate here in North America?]

"That would be the logical conclusion of administrative unity. There would be no purpose to administrative unity if that were not part of the program. If it were tied to any of the patriarchates abroad, then we have accomplished nothing, then we have missed the mark."

Archbishop Joseph,

*Bulgarian Eastern Orthodox Church:
Patriarchate of Bulgaria*

"These are historical days for holy Orthodoxy in North America. The year 2000 is promising."

Archbishop Victorin,

*Romanian Orthodox Archdiocese in
America and Canada:*

Patriarchate of Romania

"It is a great hope, because it is the first meeting of all the bishops together in America. So, we hope that some new, let's say, idea will come ... how to be closer in faith and presenting the Word of God and to bring, let's say, the unity of our Orthodoxy in America."

Metropolitan Archbishop Philip,

*Antiochian Orthodox Christian Archdiocese
of North America:*

Patriarchate of Antioch

"For the past twenty-eight years, I have been watching..in joy ... in frustration. An old era has passed and **a new era has dawned on us** in our inter-Orthodox relations. The future is ours! The future belongs to our children, to our clergy and our faithful." ✱

+ + +

+ NATHANIEL, Archbishop of Detroit,
Romanian Orthodox Episcopate of America,
Orthodox Church in America

Perhaps the beginning of a new millennium will motivate the prophets toward fulfilling their delightful utterances?!

You're Invited to the CONSECRATION OF ST. ANDREW MISSION CHURCH McKEES ROCKS, PENNSYLVANIA

MAY 25-26, 2001

Schedule

Friday, May 25

7:00 p.m. Vespers

Saturday, May 26

9:00 a.m. Consecration Service followed by
the Hierarchal Divine Liturgy

1:00 p.m. Festive Banquet

Banquet Reservations: Contact Mrs. Seia Comsa at (412) 341-6007. Cost: \$30 / person and \$15 for children 12 and under.

Church Location: 56 Glenn Way, McKees Rocks, Pennsylvania 15136

Phone: (724) 779-2820 **Email:** standrewroc@
mail.com

TO THE PIOUS CLERGY AND FAITHFUL OF THE EPISCOPATE

Commemoration of the Martyrs & Witnesses of Communist Oppression Sunday, March 11, 2001

Dearly Beloved:

It behooves the Church to remember her children who have endured torture, suffering, deprivation and death under the long years of communist oppression. Although we are attuned to the experiences of our brethren in Romania; nevertheless, individuals and entire peoples across the globe have also been victims, and some continue to be, of that godless, false ideology.

We thank the Almighty God for having graced this present day with substantial changes of government which were based on communist ideology. Nevertheless, we are also bound by love, justice and vigilance to remember those millions who suffered under communist regimes. From its inception, communism depreciated the value of the individual, rejecting the Scriptural basis that man is made in the image and likeness of God. Beginning from an erroneous economic ideology, atheistic communism became a mass-murderer of truth, decency and human dignity. A defective human thought became an instrument of Satan who has bathed the world in suffering and blood of extraordinary measure ever since.

Ten years have passed since an alternative form of government came to Romania, but during those ten years, little has been said about the depth of suffering, the tortures, the "dehumanizing" of the individual, the corruption and evil which held the nation in an iron grip for almost sixty years. The scars of the past will not be forgotten; the rape of the land cannot be rapidly undone; the dead cannot yet be raised to life, and the reality of those terrible decades must not be forgotten nor the martyrs and witnesses not given what is their due.

On March 9, the Church remembers the Forty Holy Martyrs of Sebastea in the beginning of the 4th Century. These stalwart soldiers withstood the ranting and threats of their Commander-in-Chief, the Emperor Licinius, and placed their hope in Christ the Lord of heaven and earth. So, too, those millions of individuals who stood for Christ, who offered up their earthly life for the promise of things still to come, the martyrs and witnesses of the Lord, must be remembered.

Some will say that not all of these were Christian or that not all of them were practicing Christians nor were they killed because of their faith. The inner state of the heart is known to God alone, but we can say with certainty that those who suffered were considered as obstacles to the false philosophy of atheistic communism; and therefore, must have been individu-

als whose values and concept of justice, righteousness and honor put them in line with our faith. Perhaps many of them were strengthened in their faith through their suffering.

The Romanian Church in North America watched the suffering of the Romanian People in Europe and tried to keep their plight before the eyes of the Free World. Although harassed and harangued by enemies in Europe and on the North American Continent, she continued to bear witness, as limited and as restricted as it may have been. Thus, at this time, we are directing all of our clergy to hold the **Little Memorial Service on Sunday, March 11, 2001**, after the conclusion of the Divine Liturgy and to remember the various categories of those who died, "in prison, in exile and in want." We must ask God to forgive the Church any negligence committed, knowingly and unknowingly, and beseech him to give rest to those whose memories we are honoring.

To honor the dead is to honor the living; and, in honoring the dead we are honoring our Lord who is the first fruit of the dead and who will raise all mankind on the last day. Although the sacrifices of these individuals is known to God and he honors them in his divine wisdom, we who with them make up the members of the Body of Christ must also honor them with remembrances, prayers and the promise not to neglect nor forget their sacrifices.

If a parastas is already scheduled on that day, this one must take precedence. Included in the list of categories are to be hierarchs, clergy and faithful, not necessarily by name but by category. The names of Bishop Policarp and Archbishop Valerian should be mentioned.

Dearly beloved:

We are certain that everyone has family members, personal friends, or esteemed colleagues who fall into these categories, both the dead and the living. Let us not forget to raise their memories and to be true children of light by honoring these victims upon whose suffering evil was erected. Let us be vigilant that those who are yet alive will have their suffering known, recounted, honored. Let us fulfill our duty to our brethren by honoring them together with the Forty Holy Martyrs of Sebastea.

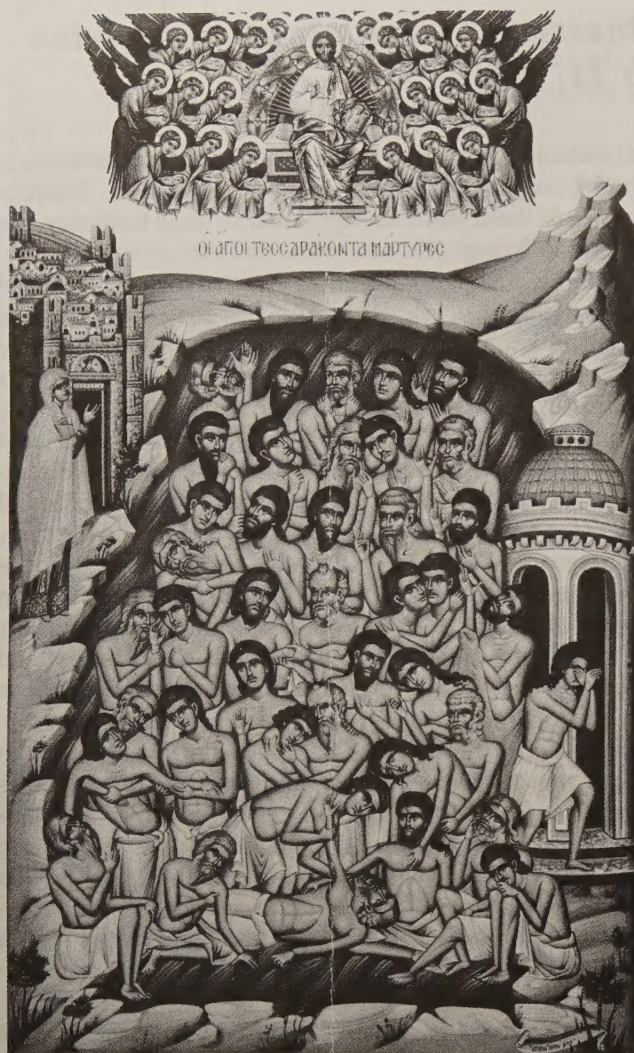
Memory eternal!

In prayer and recognition of these martyrs, we send our arch-hierarchal blessings. ✠

+ NATHANIEL, Archbishop

MARTYRS OF ROMANIA

Forty Martyrs of Sebastea

Every year, on March 9, the Church commemorates the death of the Forty Holy Martyrs of Sebastea, Armenia. They were soldiers, who in the time of Emperor Licinius (308-324), were condemned to die in a freezing lake, unless they apostasized from their Christian faith.

Throughout the centuries, thousands of Christians were victims of the enemies of Christianity. Even in our own time, it is difficult to conceive of the fact that in countries like Egypt, Iraq, Indonesia and Sudan, a person can lose his or her life simply because he or she is Christian.

Therefore, March 9 can also be the day to commemorate all Christians who died for their faith. For Romanians, March 9 also represents the day on which our thoughts turn piously toward the hundreds of thousands of victims of communism; a day in which we

remember with hearts heavy from suffering; a day in which we bow down on our knees and pray to our Good God for their eternal rest; a day in which we renew in our minds the reality of their sacrifice and the dignity with which they died for the faith and the liberty of man as he was created to be by God. It is a day in which we need to say "We will never forget!"

His Eminence, Archbishop Nathaniel, has directed all priests of our Diocese to hold a memorial service in memory of the victims of communism in Romania on Sunday, March 11, and from now on in every year on the Sunday closest to the date of the Holy 40 Martyrs. The faithful of our parishes should participate in this memorial service and invite others as well.

- Let us pray for all who were victims of the red fire.
- Let us pray for those who died without confession, communion and a candle.
- Let us pray for those who were beaten and tortured in the camps from Capul Midia, Peninsula, Poarta Alba and all the camps at the Canal.
- Let us pray for all who suffered and gave their lives in the prisons at Pitesti, Aiud, Gherla and all of the prisons throughout the country.
- Let us pray for all who did not have a funeral service and were thrown into common graves which are not marked with a cross.
- And let us pray that we do not forget and that we may always respect the memory of these true heroes.

May God rest them with the saints! ✽

Manuela Cruga

A.R.O.Y. WINTER SPORTS TOURNAMENT

February 9-11, 2001

Hosted by Cleveland AROY
3256 Warren Road, Cleveland, Ohio 44111

Phone: (216) 941-5550

Hotel Reservations:

Mention A.R.O.Y. and receive special rate of
\$59.00 + tax

Deadline for rate is January 25

The Courtyard, 25050 Sperry Dr.
Westlake, OH 44145
(440) 871-3756

Games:

Horace Mann Elementary School
1215 W. Clifton, Lakewood, OH

Worship, Fellowship and Valentine's Formal:

St. Mary's Cathedral and Hall
3256 Warren Rd., Cleveland, OH

SOLIA - 65TH ANNIVERSARY

This year, this month, the *SOLIA* newspaper, the official organ of communication of the Romanian Orthodox Episcopate of America, is celebrating its 65th Anniversary.

At the beginning of the twentieth century, when a large immigration of Romanian people came to America, numerous newspapers were initiated, but almost as rapidly as the ink dried, they disappeared. The effort to communicate, to "keep in touch," was very strong and necessary. The Romanian Orthodox parishes which were established in the first three decades of the century were, in fact, individual units, having a loose tie of fraternity and common interest between them, but no formal administrative or canonical basis. It was not until the 1929 Church Congress in Detroit, held on April 28-29, that the Episcopate (Diocese) was established. Each parish was invited to enter within the Episcopate in order to create a diocesan center, or a central authority to coordinate and supervise the life and direction of the Church in anticipation of seeking canonical approval for a diocese and its own hierarchy.

The idea came about that since there were no funds at the time, it was not feasible for the parishes to have their own organ of information. Mr. Joseph Drugociu of Detroit, publisher of the Romanian language newspaper, *TRIBUNA ROMÂNĂ*, offered one full page of his newspaper for the use of the parishes in behalf of offering information about the needed establishment of the Episcopate. In December of 1930, the first page for the parishes appeared in the *Tribuna Română*. Contributors were: Fr. John Stanila of Youngstown, editor and Fr. John Trutza of Cleveland. At that time, there were 17 parishes making up the body of the Church Congress. In 1932, the "Episcopate" page was discontinued for reasons yet unknown.

In December of 1932, an official newspaper carrying the title *Glasul Vremii* was published through the efforts of Fr. Stefan Opreanu in Detroit. Mr. N. Moga of Cleveland, who was in charge of the paper's administration, had only 52 subscriptions after the 5th edition; and, for lack of support from people for financial assistance, the paper ceased publication.

With the coming of His Grace, Bishop Policarp (Morusca), came the hope of buying a print shop. Thus, in 1935, there was a plan to purchase the old *Viața Nouă* press. This had been founded by a group of individuals who had hoped to make a commercial business of printing Romanian language publications. However, for lack of interest in Romanian language news and because of other reasons, the company went out of business. The Episcopate, itself not having sufficient funds to purchase the equipment, once again was thwarted in having its own official organ of com-

munication. The *Viața Nouă*, which changed its name to *Solia Nouă*, did, however, print a newspaper for the Episcopate. In 1936, it folded and was sold.

Bishop Policarp wrote in general, asking for support of the idea of an Episcopate newspaper, and among the suggestions he received were that it be founded, first on donations received and then on advance subscriptions. Interesting to note are the words of Fr. Victor Barbulescu of Chicago who commented that there was a general lack of interest in reading newspapers, no matter how serious they may be. His second observation was that some attention should be given to writing in English for the benefit of those of the younger generation who did not read Romanian (1936). At least a part of the paper must be given over to educating the young through the English language.

The Bishop stated that he would write some articles but did not have the time to dedicate to the administration and actual publishing of the paper. Fr. John Stanila offered to be in charge, and the *Solia* newspaper first saw light on February 23, 1936, in Youngstown, Ohio, at the Youngstown Printing Company where a Romanian printer, John G. Gaspar, was employed. (February 23 is the feast day of St. Policarp, a tribute to the first Bishop of the Episcopate). The main concern of the *Solia* was to provide spiritual information for its readers.

The newspaper continued to be published in spite of many changes of address, of editors, or rising financial costs. It continued to be the means by which all the parishes were informed of the activities of the other parishes and of the Bishop. When he left America in 1939 for Romania, the *Solia* was given over to the clergy for administration. Following the departure and permanent absence of Bishop Policarp, the paper again was moved from place to place under the direction of various editors until 1950.

With the arrival of Viorel Trifa (later elected Bishop of the Episcopate), the paper was to have a permanent and experienced administrator. Having worked with his uncle, the priest Joseph Trifa, in his print shop in Romania, the new editor gave heart and soul to putting the *Solia* on a firm financial basis and to lifting it to a level of appreciation which never decreased. However, the new editor-administrator was elected bishop and had to share the burden of the *Solia* with others.

John Sibisan of Cleveland and Fr. John Surducu were charged with the administration after the election of Bishop Valerian. By 1953, however, the *Solia* faced serious problems. Fr. John Trutza and Fr. John Surducu gave their time and N. Smarandescu and Petru Lucaci of Cleveland tried their best, but costs of publication rose while subscriptions fell. A big change was initiated at the Church Congress of 1954. The *Solia* was brought to Detroit to the press of Mr. Gaspar; the large newspaper format became smaller with double the number of pages; instead of being a weekly, it

Cont. on page 8

Solia - 65th Anniversary

Cont. from page 7

became a bi-monthly; and, all parishioners received the paper and an appeal to voluntarily support it.

At this time, Fr. Vasile Hategan was given the editorship of a larger English language section. Subscriptions from outside the diocese came in. Authors included Princess Ileana (Mother Alexandra); Rev. Frs. George Preda, John Dinu, George Zmed, John Surducian, Victor Barbulescu and Mr. D.C. Amzar. In Detroit, the *Solia* came under the fine administrative hand of Traian Lascu. Due to his versatility in both English and Romanian, Mr. Lascu added a thorough and clear style to the pages of the newspaper. His association with the Archbishop made a formidable team for the Romanian free press. Help also came from good-hearted people in the area who assisted in the tedious process of wrapping and mailing the paper: Mary Gaspar, Elena Perianu, Vioara Vintan, Marta Gavrilă, Elena Capeti, Mary Busila and others.

Following Traian Lascu as Business Manager was Leonte Copacia, Jr. (now Fr. Copacia), a young Romanian-American with fresh administrative ideas. In turn, Andrew Peru took his place as Business Manager, and during his term of service, the *Solia* found a new and permanent home on Woodward Avenue in Detroit (1968). At that time, the *Solia* also printed newspapers for other Romanian language groups, and this added source of income provided a wider basis for operation. For many years, the *Solia* enjoyed the dedication of John and Anne Mercea through Mrs. Mercea's work as Secretary of the Publishing Department. Keeping track of subscriptions, of the expenses and needs of the subscribers, she had the burden of the daily operation of the publishing department.

Solia did not receive the rich financial support available to the public newspapers: no advertisements, no added income to help pay the staff. Included in the generous offering of time and talent is the wonderful group of photographers who took photos, developed and gave them to the *Solia*. The work of many of these photographers is truly art: Lou Martin of Cleveland, John Farcas of Youngstown, Sylvia Baia Lupsor of Detroit, and many others. Fr. John Toconita had the difficult job of presenting the statistics for publication.

The plan to communicate suggested growth, and with growth, a deepening of roots into the American soil. During the years, the pages of *Solia* reflected the life of the faithful Romanian Orthodox in taking part in American life. In the struggle to keep the Church free from communist infiltration and take-over, *Solia* was the medium necessary and the only one having credence. News of the Church throughout the world was provided so that the faithful would not remain ignorant of the sufferings and joys of the universal Orthodox Church.

Solia also had to be the official mouthpiece of the

Episcopate in support of its Archbishop Valerian whose only authentic forum for defense was in the pages of this newspaper. Certainly, it was the privilege of the *Solia* to defend the man who made her the free, authentic voice of the Romanian Church.

One of the great marks of Archbishop Valerian as editor of the paper was that it did not sink to the level of polemics nor of verbal battles. In fact, in one column, entitled "Cu Duhul Blândeții" (In a Humble Spirit), the fallacy of enemies of the Episcopate was wisely and logically put down. The *Solia's* pages were never abused nor became a means of personal vendetta nor attack. The three decades of the *Solia* under the careful guidance of Archbishop Valerian are years of spiritual growth in the diocese, prestige in the Orthodox community and respect in the world of Romanian language newspapers.

In 1972, the *Solia* appeared as a twenty-four page monthly paper, half in English and half in Romanian. The paper was sent to each member of the Diocese without charge. Volunteers in the Detroit area helped to keep the cost of operation lower: Petru Muresan ("Mr. Solia"), Draga Nicoara, Zenovia Guia, Virginia Precop, Mary Stoia, Vioara Sepetan. New writers and contributors giving assistance to the continued efforts of Fr. Hategan were: Frs. Vladimir Berzonsky, Nathaniel Popp, Mark Forsberg, Roman Braga and Deacon Victor Angelescu.

These few paragraphs about the past 65 years of the *Solia* are not sufficient to sketch a total picture. One must turn to the pages of the work of His Eminence, Archbishop Valerian D. Trifa: **SOLIA - Istoria vieții unei gazete românești în America** (*Solia - The Story of the Life of a Romanian Newspaper in America*), from which most of the data for these lines was taken. Dr. Gerald Bobango complements this work in English in his book: **The Romanian Orthodox Episcopate of America: The First Half Century, 1929-1979**.

In preparation for his retirement, Archbishop Valerian asked the Episcopate Council to have his auxiliary, Bishop Nathaniel (Popp), be the editor-in-chief of the paper. The *Solia* entered a new phase. The building in Detroit on Woodward Avenue was sold in March 1985, and *Solia* relocated to a building in Jackson, Michigan, which was purchased in October 1985. Bishop Nathaniel made plans for the paper to be self-composing, and he initiated a renewed outreach to the new immigrant. Mr. Traian Lascu retired from the office of Romanian editor. Marin Mihalache (now Fr. Mihalache) became the Romanian editor and Secretary of the Department of Publications. As a bonus, the *Solia* had a monthly column by Fr. Gheorghe Calciu-Dumitreasa, who added an authentic voice to the Romanian spiritual articles. For several years, Cornel Ivascu of the Detroit area served as Business Manager of *Solia*.

After the departure of Fr. Mihalache in 1988, the responsibilities of the position of Secretary of the

Department of Publications were assigned to David Oancea (now Deacon Oancea), a recent seminary graduate. In time, he became the English language editor and continues to carry on the day-to-day activities of the Department and *Solia*. The responsibilities of Romanian editor passed into the able hands of Dinu and Manuela Cruga of Detroit. Manuela worked for *Solia* until her retirement, and Dinu (a theologian and engineer) continued and also served as Business Manager until the time of a sudden illness in December 1999 and falling asleep in the Lord in January 2000. In January of 2000, Fr. Anton Frunză joined the Episcopate Staff as Romanian Secretary, and he assumed the editorial responsibilities for the Romanian language section of *Solia*, as well as the duties of Business Manager of *Solia*.

During the late 1980's and into the 1990's, Anne Mercea stepped in to help the new staff make the transition, and she brought with her some helpers from Detroit to carry out the task of mailing the paper on a monthly basis. These helpers included: Eugenia Porocho, Florence Churilla, Ruby Fluter and Olga Petersen. Florence Sirb, of blessed memory, contributed statistics and the much-anticipated "Parish Bulletin Notes" column until her sickness and falling asleep in the Lord in 1999. Mark Chestnut, Financial Secretary of the Diocese, provides the monthly financial report and helped in the mailing and proofreading of the paper.

Until April of 1993, the newspaper was typeset and printed in Detroit by a commercial printer, TAS Graphics. This entailed a once-a-month trip to Detroit by Bishop (now Archbishop) Nathaniel and the staff, where often George R. Gavrilă (of blessed memory and a great benefactor of the Episcopate) would come to help proofread. When the printer closed for business, *Solia* took advantage of technology and arranged to work on the newspaper exclusively from the Episcopate office at the Vatra. Via fax and computer modem, a typesetter (Annette Roushoulp) in Farmington Hills, Michigan, receives all articles and formats them into a camera-ready copy which is taken to Inco Graphics in Mason, Michigan, to be printed and mailed. The database to which newspapers are sent, which includes members of parishes and subscribers, is maintained on computer and given to the printer for shipping. The importance of the accuracy of the parish membership lists cannot be overemphasized. Each new calendar year brings a flood of lists from the parishes which are the basis for the mailing of each issue of *Solia*.

Due to the fact that the mailing list was computerized and daily work could be carried out from the Episcopate Office at the Vatra, a decision was made to sell the "Solia" Building in Jackson in 1994, and move all archives and book stock to the Vatra. The proceeds from the sale were put into a reserve account used to maintain the Department of Publications budget during times of reduced cash flow and when major

projects are undertaken. Various writers continue to contribute to the *Solia*, first of all Archbishop Nathaniel and including Archimandrite Roman Braga, Frs. Vasile Hategan, Remus Grama, Romulus Radu, Cornel Todeasa, Cezar Vasiliu; and, Alexandru Nemoianu of the V.D. Trifa Romanian American Heritage Center.

Solia continues its function as the direct means of communication between the hierarchy and the faithful, between the diocese and the parishes. It stands out among all the foreign language papers for its long and fruitful history of service and intention to be of even better service to the Romanian Orthodox community and the Orthodox Church in North America. Archbishop Nathaniel's vision of Orthodox unity in America on all levels, including administrative, has been communicated in the pages of the *Solia* in the past couple years, making *Solia* a major contributor to a grass roots movement toward unity. ✽

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

XIth Edition

New Easy to Read Laser Printing

ORDER NOW!

ORDER

_____ copies of **POFTĂ BUNĂ**
@ \$12.00 each (U.S. funds only)

Total \$ _____

Make check payable to:

St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____ State _____ Zip _____

FRIENDS OF SOLIA

The 65th anniversary issue of the SOLIA would be incomplete without a special note of thanks to those who continue to financially support the SOLIA with additional contributions. These individuals, whose names are listed in every issue of the newspaper, give not merely an additional sum of money, but great moral support. While not everyone can be an author of an article, the **FRIENDS OF SOLIA** have participated in their own way and been that added spark, that extra note of encouragement needed by the staff to work harder to earn respect from the **Friends**. Thank you, Friends! ✽

SCHOLARSHIPS THROUGH THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE (ROEA)

ARFORA Undergraduate Scholarship for Women

Two scholarships of \$500.00 each may be awarded annually to women who have successfully completed the first year of a baccalaureate program at an accredited college or university. They must also be registered in the next year of their program of undergraduate study. These women must be voting communicant members of the ROEA. Address your request for application forms to: **ARFORA Undergraduate Scholarship, C/O 625 CENTRALIA ST, DEARBORN HEIGHTS MI 48127-3736. Application Deadline: MAY 1, 2001.**

ARFORA - Martha Gavrila Scholarship for Women

One scholarship of \$1,000.00 may be awarded annually to a woman who has completed a baccalaureate degree and has been accepted for graduate work at an accredited college or university. The applicant must be registered in a graduate program and must specify her course of study. She must also be a voting communicant member of the ROEA. Requests for application forms must be addressed to: **ARFORA - Martha Gavrila Scholarship, C/O 1920 KING JAMES PKWY APT 18, CLEVELAND OH 44145-3466. Application Deadline: MAY 1, 2001.**

Dumitru Golea Goldy-Gemu Scholarship

Offers two undergraduate scholarships of \$1,000.00 each, which may be awarded annually to undergraduate students of Romanian origin according to the established requirements and rules. They must have completed high school or are already enrolled in college. Applicants may obtain requirements and forms by requesting either **high school** or **college** applicant forms from: **Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar, C/O 3365 RIDGEWOOD RD, FAIRLAWN OH 44333-3197 USA. Application Deadline: JUNE 1, 2001.**

William R. Stanitz / AROY Scholarship

Two undergraduate scholarships of \$1,000.00 each may be awarded annually. The applicant must be an active AROY member, a graduate of high school or a college student, or one who intends to enroll in a school or college of university level. For application forms, contact: **William R. Stanitz - AROY Scholarship, Romanian Orthodox Episcopate, PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309. Application Deadline: JUNE 1, 2001.**

Bujea Memorial Scholarship

One undergraduate scholarship of \$500.00 may be awarded annually to a Canadian student who has successfully completed one year of an accredited Orthodox Theological Program or a Late Vocational Program. It is limited to those who either seek ordination into the

WORLD CHURCH NEWS

Armenia Celebrates 1700 years of Christianity

The year 2001 marks the 1700th anniversary of the foundation of Christianity in the Transcaucasian former Soviet republic of Armenia. The majority of Christians in Armenia, a mountainous country of 3.7 million people between Europe and Asia, belong to the Armenian Apostolic Church. St. Gregory the Civilizer became the first head of the Armenian Church in 301. His relics, preserved for the past 500 years in St. Gregory Cathedral in Naples, have now been returned to Armenia, a former constituent republic of the Soviet Union until independence in 1991.

Orthodox Church in America: Bishop Boris Dies in Retirement

His Grace, Bishop Boris (Geeza), retired Bishop of the Orthodox Church in America's Diocese of Chicago and the Midwest, fell asleep in the Lord at his home in Escondido, California, on December 30, 2000. He had been in declining health for several years. May his memory be eternal!

First Orthodox Ordination in Hong Kong

On the feast of the Theophany, January 6, 2001, Metropolitan Nikitas of Hong Kong and South-East Asia ordained Deacon Daniel Toyne to be the priest for the Orthodox community of the Holy Resurrection in Singapore. He is the first resident Orthodox priest in the history of Singapore. Recently, the parish in Singapore was granted legal status for the first time, making possible regular Sunday and weekday services, study groups, meetings and other activities. The community has people from Serbia, Greece, Russia, Crete, Georgia and other traditional Orthodox areas, as well as a growing number of indigenous Singaporean people who have either already become Orthodox or are now seeking to grow in their understanding of the faith. ✱

OCA MISSION APPEAL
Sunday,
February 25

priesthood or who wish to serve the Church in a more professional manner. The applicant must be a communicant voting member of the ROEA. For application forms, write to: **Bujea Memorial Scholarship Committee, PO BOX 1341, REGINA SK S4P 3B8 CANADA. Application Deadline: JUNE 1, 2001. ✱**

OCL EXPRESSES CONCERN IN SELECTION OF NEW PATRIARCH OF JERUSALEM

Orthodox Christian Laity (OCL) has called upon the members of the Holy Synod of the Patriarchate of Jerusalem to prayerfully and responsibly elect as the new Patriarch of Jerusalem that candidate who meets the highest standards of spiritual humility and personal integrity.

In a letter to the synod, the independently organized movement of American Orthodox laity and clergy, expressed its sympathy at the recent passing of Patriarch Diodoros noting that election of his successor offers a singular opportunity to commence long overdue reform and renewal at the Patriarchate including lay involvement.

"In order for this most Holy and Venerable seat of the Christian Church to once again assume its historical and rightful place as a vibrant center of Orthodox Spirituality and Philanthropy, the Holy Synod must seek in a new Patriarch those qualities of genuine faith, personal honesty and a love that encompasses ALL of its flock in Jerusalem," OCL stated.

Alluding to a visit by an OCL delegation to the Holy Land in 1994, Alice O. Kopan, OCL President remarked the group was dismayed by both the neglect and indifference to the physical conditions of Christian Holy Sites and the lack of support for the welfare of native Arab Orthodox Christians under the Patriarchate's jurisdiction, noting that it had expressed this concern in the strongest terms.

The OCL communication pointed out that since Jerusalem is venerated by all Christians, the Holy Synod and its Patriarch are not only responsible for the Patriarchate's administration but owe a sacred obligation to Orthodox Christians throughout the world that these duties are faithfully fulfilled in a spirit reflecting the love and sacrifice of Jesus Christ.

"This is a critical moment for the Patriarchate of Jerusalem. It is at the historical heart of the Orthodox Church and at the contemporary crossroads of intense and competing political and religious divisions and controversies. Its sacred mission is to be an island of Christian grace and love with a ministry of peace that reaches out to all Orthodox and non-Orthodox Chris-

LEGAL IMMIGRATION AND FAMILY EQUITY ACT (LIFE ACT)

On December 21, 2000, President Clinton signed the Legal Immigration and Family Equity Act (LIFE Act). The LIFE Act contains several important provisions, two of which are discussed in this article.

Section 245(i) Reauthorized until April 30, 2001: The LIFE Act temporarily restores Section 245(i). This provision allows any beneficiary of an immigrant visa petition (an I-130, I-140 or I-360) or labor certification application filed after January 14, 1998 and before April 30, 2001 to apply for adjustment of status in the U.S. Aliens must also prove that they were in the U.S. on December 21, 2000.

This provision allows most individuals who entered without inspection, acted in violation of the terms of their status, worked without authorization, entered as a crewman, or were admitted in transit without a visa to now apply to become permanent residents without leaving the U.S. This is important because without the LIFE Act, the above individuals would have to apply for their visas at a U.S. consulate abroad which would then trigger the 3 or 10 year bars to readmission to the U.S. Therefore, beneficiaries of immigrant visa petitions or labor certifications filed before April 30, 2001 who want to file for adjustment of status, should not leave the U.S. until they are granted permanent resident status.

While new Section 245(i) makes it possible for qualifying aliens to adjust status in the U.S., it does not grant work authorization, protection from deportation or travel permission.

EXPANDED "K" VISA: The LIFE Act also provides an expanded "K" visa which permits spouses of U.S. citizens who are outside the U.S. waiting for the approval of their immigrant visa petitions to enter the U.S. and be permitted to work while they wait for their petitions to be approved.

Additional information regarding the LIFE Act will be provided in subsequent articles. ✽

Attorney Mary Lynn Pac-Urar

tians as well as to those of good faith in the Jewish and Muslim communities.

"By electing a Patriarch who exemplifies these values and standards, the Synod will restore the Patriarchate's historical role and deliver a message that this is indeed a new day for all Orthodox Christians who love and respect Christ and his Church." ✽

DON'T BE AFRAID OF HOLINESS

By Rev. Fr. Cornel Todeasa

We are fascinated with holiness, holy people and places. We are interested in knowing about the Saints of the church, and we pray to them to intercede for us, particularly for our salvation. However, when we think about entering into holiness ourselves, we react with apprehension. Holiness becomes a threat to us — for we know that it will change us radically.

Many of us are lucky enough to have met holy people. I consider myself lucky, since I have met a few. First, there was Fr. Teofil, the blind monk from a monastery in Romania, who is acknowledged and respected by the whole of Romania as a spiritual father and holy man. I was also blessed to have known Fr. Arsenie Boca, who advised me during my youth. He rests now with the saints in Heaven. Then there was a gentleman I saw at a train station one morning in Bucharest. Just by observing him and being in his presence, I could feel holiness radiating from him. Being near him gave me such a warm and tranquil feeling that tears of holy joy poured from my eyes.

This same feeling took hold of me on a recent trip to Romania, when I had the chance to visit a small wooden church built in 1575. The door to the church was small, and to enter the church, I had to bend to a posture of humility. While inside saying a prayer, the feeling of holiness overcame me. I could just imagine the many souls who in the duration of so many years prayed and glorified God in this jewel of a church.

Similarly, when I entered the monastery of Sâmbata de Sus, recently rebuilt to replace the old one destroyed many years ago, the grandeur of this monastery could not be described: the feeling of piety that I felt in this holy place cannot be compared.

But holiness is not only to be observed, felt or studied. To fully understand holiness, one has to experience it. To know holiness, we have to live it — we must become holy. Even though God has made us in his *image* and has thereby given us the potentiality to become part of His holiness, attaining it is not an easy task.

Since holiness brings awe because of its magnitude, it can be frightening. We know that Moses felt this “holy fear” when the Lord talked to him from the burning bush on Mount Horeb (Exodus, ch. 3). The disciples also manifested this fear when the Lord showed Himself transfigured on Mount Tabor. When they heard the voice of God proclaiming Christ as His son, “they fell on their faces and were greatly afraid” (Matthew 17:6). Likewise, the myrrhbearing women felt this fear when they found Jesus’ grave empty, and the angel appeared to them proclaiming the Resurrected Christ: “You seek Jesus Of Nazareth, who was crucified. He is risen! He is not here!” (Mark 16: 6).

When we think about entering holiness, the fear of it grabs our whole being. This fear can be compared to the

fear we have when we enter into a love relationship. When we enter into a love relationship, we must commit our whole beings — and this is indeed a scary endeavor. In fact, holiness is a love relationship with God, which changes us completely. Once we enter into this relationship, we are never the same.

For this reason, we fear that if we attain holiness, it will be so consuming that it will take over our entire beings: our wills, our intellect and our emotions; and that once penetrated by holiness, we cannot turn back and become our old selves. We have the false fear that we will lose our individuality. We indeed fear the process of renewing ourselves, even though we know that through this renewal process, we will truly become the selves that God intended us to be.

This “fear of holiness” seems common, and it is ever-present even in Holy Scripture as we have seen from the few examples mentioned earlier. But any time this fear of holiness is detected in the New Testament, God intervenes with a specific message that we should not be afraid. When the angel came to Mary to inform her about God’s plan to make her the Queen of Heaven, He addressed Mary by proclaiming, “Do not be afraid!” Similarly, Jesus said to the disciples at Mount Tabor, “Arise, and do not be afraid.”

God encourages us not to be afraid upon entering into holiness, for holiness is in fact the “normal” condition of man from which man has strayed. God created us to be holy: “Let us make man,” said God of the Holy Trinity, “in Our *image*, according to Our *likeness*.” “So God,” continues the biblical record of Creation, “made man in his Own image; in the image of God He created him” (Genesis 1: 26-27). Since God is holy, and we are created in his *image*, the *image* of Him within us is one of holiness. But this alone does not make us holy, for the *image* of God within us only offers the *possibility* to become holy like God.

And so, we should strive to obtain the *likeness* of God, which consists of holiness, among other virtues. The likeness of God is the scope for which we continually attempt to reach. By having a living faith and collaborating with the Grace of God, we can spiritually develop the *image* of God within us, until we attain this *likeness* of God. The *likeness* of God is indeed the aim of our salvation, which will give us this state of holiness. Acquiring holiness is therefore a life-long process, in which one continually accepts change, striving for the stature of a “perfect man” in Christ.

Archbishop Dmitri of Dallas, the Diocese of the South, writes: “Once a person has come to faith in Christ, he sets out on the path of holiness, to conform to the model of Christ, to wage a constant battle against the temptations of Satan, to acquire the Holy Spirit and to live a life that prepares him to be with God in His Eternal Kingdom.”

To the disciples who saw Him walking on the water, Jesus said, “Be of good cheer! It is I; do not be afraid” (Mark 7:50). This message of trusting God and not being afraid to love Him is also given to us. Just as Jesus encouraged the disciples sailing on the troubled waters of the Sea of Galilee, He also encourages and extolls us not to be afraid of holiness, since the image of God within us can only be perfected if we enter into a relationship of love with God. ✽

THE PRE-LENTEN SUNDAYS

We know that we are approaching the beginning of Great Lent when we hear at the Sunday Liturgy the reading from Luke 19:1-10 concerning Zacchaeus, the tax collector. The *Sunday of Zacchaeus* is the first of the *pre-lenten Sundays* which takes us, step by step, to the beginning of Great Lent and, ultimately, to Pascha.

To See Jesus

We begin with this particular lesson, because Zacchaeus himself began his repentance with a simple desire: *he wanted to see Jesus Christ*.

Jesus Christ was passing by and a great crowd had gathered. Zacchaeus wanted to see Christ, but the crowd was great and Zacchaeus was short, so he climbed into a tree, thereby enabling himself to look above the heads of the crowd at the Master. Christ saw him, called him down, and visited his house — much to the shock of those who knew that Zacchaeus was a great sinner. But Zacchaeus repented; he returned four times as much as he had stolen, gave the remainder of his possessions to the poor, and became a true disciple of Christ.

The message of this lesson is clear: *everything* begins with the simple desire *to see Christ*. Nothing can happen without this desire. We must desire to see Christ as well. This is our first step toward the approaching Great Lent and Pascha.

To See Ourselves

Nothing begins without the desire to see Jesus Christ; and, when we truly see Him, then and only then are we able *to see ourselves*. This is the second step in our approach to Great Lent and Pascha and the theme of the second pre-lenten Sunday.

The Gospel reading for this, the *Sunday of the Publican and the Pharisee*, is taken from Luke 28:10-14. Two men went to the temple to pray — a publican and a pharisee. The pharisee was a very religious man. He fasted, prayed, and gave away ten percent of his goods. Yet, he boasted about his accomplishment, and as a result, his prayers were rejected by God. The publican, on the other hand, was truly evil — a genuine sinner. He sought to make a change in his life, however, by confessing his sinfulness and begging God for mercy. As a result, he was justified and accepted by God.

Like the pharisee, we too are filled with pride and boastfulness; unlike the publican, we often refuse to acknowledge our sinfulness, confess it, and beg for mercy.

On this Sunday, we are invited to take a deeper look inward, to search the depths of our souls and to beg for mercy. We are called, through our vision of Jesus Christ, to acknowledge our sins and to fall before the face of God in repentance, making the publican's prayer our own: "God be merciful to me, a sinner!"

To See What We Must Do

Having acknowledged our sins and sought the Lord's forgiveness, we now see that *we are called to action*. We must return to God, our Father, Who willingly and

lovingly accepts us if only we make the slightest motion to return home to Him. This is the theme of the third pre-lenten Sunday.

In the Gospel lesson for the *Sunday of the Prodigal Son* (Luke 15:11-32), we are presented with a young man, who against his father's advice, had taken all of his possessions and wasted them through foolishness. As a result, he had to resort to caring for pigs and found himself sharing the food which the pigs refused to eat. However, "he came to himself" and remembered life as it was at his father's house. He returned home, hoping only to be accepted as a servant. His father ran to meet him, kissed his son, clothed him regally, and celebrated his return with much festivity; for, in the words of his father, "my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found."

To See Our Reward

The next Sunday of the pre-lenten season is the *Sunday of the Last Judgment*. On this day, we read in the Gospel lesson from Matthew 25:31-46, the conditions upon which we will be judged by Jesus Christ. We see, therefore, the conditions of the reward for our righteousness. We see what we must do in our lives on earth and are challenged to undertake a lifestyle which will bring us to eternal life on the day of Jesus Christ's Second Coming — the day of universal and eternal resurrection.

For I was hungry and you gave Me food, I was thirsty and you gave Me drink, I was a stranger and you welcomed Me, I was naked and you clothed Me, I was sick and you visited Me, I was in prison and you came to Me .... Truly, I say to you, as you did it to one of the least of these, My brethren, you did it to Me.

- Matthew 25:35-36, 40

On this, we are judged. By recognizing Christ in those around us and by treating them accordingly, we attain salvation. We see Christ. We see ourselves. We return to the Father who shows us His Son in the least of our brothers and sisters.

To See God's Forgiveness

On *Forgiveness Sunday*, the last of the pre-lenten Sundays, we contemplate our separation from God — our expulsion from paradise. The services for this day continually resound this theme as recorded in Matthew 6:14-21. We find ourselves cast out of paradise, sitting outside in darkness and apart from the God Who is the source of Life and Light. We are weeping. We desire forgiveness. We seek mercy. And so we must ourselves forgive and be merciful.

If you forgive men their trespasses, your heavenly Father also will forgive you; but if you do not forgive men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

- Matthew 6:14-15

The whole of Great Lent, as the whole of life, is a movement toward resurrection in paradise. We may enter only if God forgives us our sins — and God *will* forgive us *if* we forgive others. With forgiveness not only in mind but in action, we enter the season of Great Lent. ✱

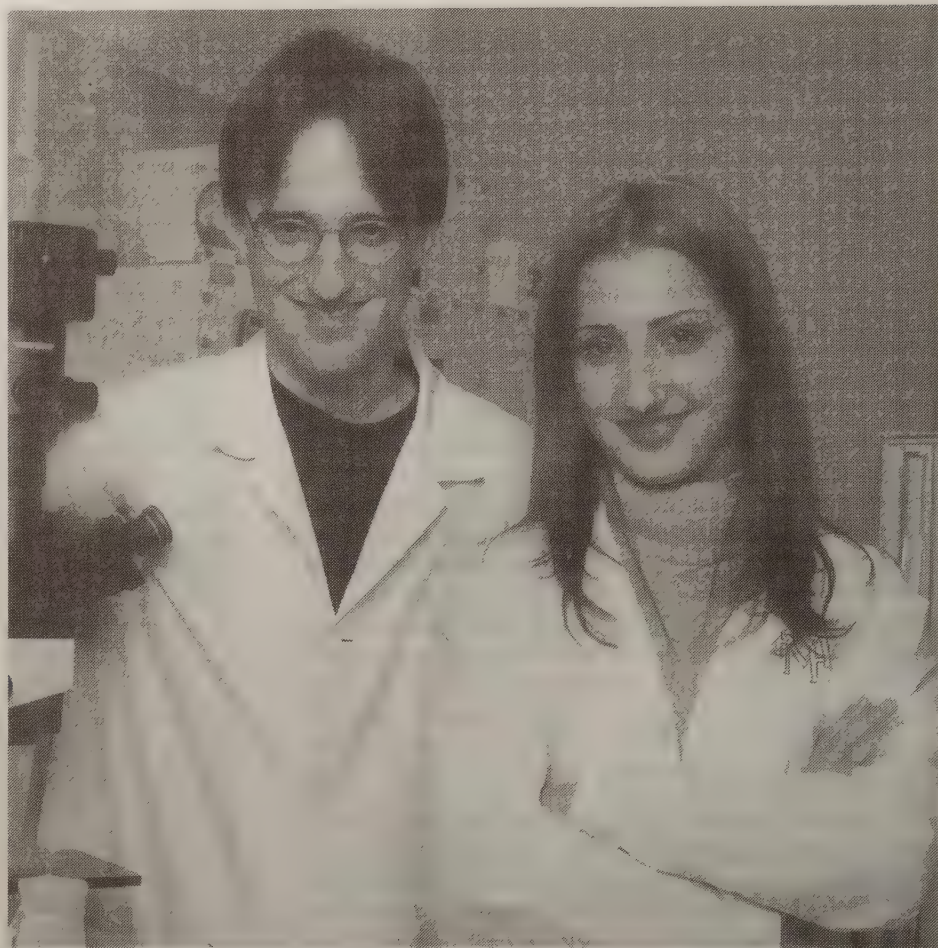
MACLEAN'S SALUTES THOMAS & CHRISTINE ICHIM

The December issue of Maclean's (Canada's Weekly Newsmagazine) lists Thomas and Christine Ichim on its 15th Annual Honour Roll. They are among twelve Canadians or teams of individuals that Maclean's salutes for "creativity, intelligence and passion for making a difference." The brother and sister duo were honored for their ongoing quest to find a cure for the cancer that threatens their mother's life (Their parents are Father Dumitru & Preoteasa Florica Ichim of St. John parish, Kitchener, Ontario. They are also poets, whose poetry occasionally adorns the pages of the Romanian section of *Solia*).

Jane O'Hara of Maclean's, tells the story as follows: "It was just before Christmas in 1987 when 11-year-old Thomas Ichim peered into the kitchen of his family's small apartment in Kitchener, Ont. The room was dark, save for the stove light, but in the shadows he saw his Romanian-born parents, Dumitru and Florica, crying together. The oldest of six children, Thomas was told the grim news that his 42-year-old mother had been diagnosed with chronic myeloid leukemia — a usually fatal blood cancer. She had two years to live.

For Thomas, so gifted he had studied high-school physics and chemistry in the third grade, there was no time to waste. With a childlike bravado, he set out to cure his mother's disease. First, he enlisted the help of his equally brainy 10-year-old sister, Christine, with whom he had collaborated before, collecting rocks and performing scientific experiments, once almost blowing up the family stove. "We said, 'Look, our mother is dying, we can either spend this hour playing with our friends or we can study the disease,'" recalls Thomas, 24, now working on his master's thesis in microbiology and immunology at the University of Western Ontario in London. Christine, a 23-year-old graduate student in medical biophysics at the University of Toronto who in 1996 Rollerbladed across Canada raising \$150,000 for cancer research, adds: "Most doctors have hundreds of patients. We just have one."

And so began their stubbornly quixotic quest. They

Thomas and Christine Ichim at Princess Margaret Hospital in Toronto.

Photo: Rick Chard

started by reading medical-journal articles dealing with cancer, leukemia and the cutting-edge treatments. That led to projects involving the effect of vitamin C on white blood cells, which, in 1994, garnered them gold medals at both a regional and Canada-wide science fair.

Precocious, sure. But the siblings also have unstoppable drive. In 1993, when they wanted to try an experiment using pig's blood, the two teenagers built a lab in their basement using Christine's bicycle wheel as a centrifuge and a heat lamp from Canadian Tire to keep the cells at body temperature. A year later, determined to attend an international cancer symposium in Washington, they asked conference organizers if they could participate, adding they couldn't afford the \$1,500 conference fees. The fees were waived and the teens made their way by bus. Oddly, their youthfulness was more a curiosity than a deterrent to their scientific inquiries, even when they hobnobbed with leading international cancer clinicians. "We were talking to

Cont. on page 16

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anonymous.....	\$200.00
Rev. Fr. Catalin Miteșcu, Claremont, CA.....	\$150.00
Psa. Nicole Miteșcu, Claremont, CA.....	\$150.00
William Balamaci, Milford, CT.....	\$100.00
John T. Bogdan, Glenside, PA.....	\$100.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI.....	\$100.00
M/M Dan Miclău, North Ridgeville, OH.....	\$100.00
M/M Dimitru Radu, Woodside, NY.....	\$100.00
George & Mary Ross, Schererville, IN.....	\$100.00
Carmen Valentino, Philadelphia, PA.....	\$100.00
John Zerva, Woonsocket, RI.....	\$100.00
Julie Uscatu, Bronx, NY.....	\$60.00
Mary Calugar, Warren, OH.....	\$50.00
Adrian Herlea, Houston, TX.....	\$50.00
M/M James Ittu, Rocky River, OH.....	\$50.00
Psa. Eleonora Lazar, Southfield, MI.....	\$50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH.....	\$40.00
M/M Ioan Bitang, Skokie, IL.....	\$25.00
Mary V. Marcu, Granville, OH.....	\$25.00
Elena Cerghizan, Glendale, AZ.....	\$20.00
M/M Julian Patrascu, Huntington Beach, CA.....	\$15.00

GENERAL DONATIONS

M/M Mark Vincent, Southfield, MI.....	\$300.00
(Christmas Donation)	
Helen Muntean, Troy, MI.....	\$200.00
(Christmas Donation—Honoring the Birth of our Lord)	
Mary Ann Moga-Zarb, Bloomfield Hills, MI.....	\$100.00
Victor Leahul, Redford Twp., MI.....	\$25.00
(Christmas Donation)	
M/M Chuck Nanas, Livonia, MI.....	\$25.00
(Christmas Donation)	
Steve Shank, Bradenton, FL.....	\$20.00
(Christmas Donation)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.....	\$23,600.00
St. Dumitru, New York, NY.....	\$10,050.00
Holy Trinity, Miramar, FL.....	\$10,000.00
St. George Cathedral, Southfield, MI.....	\$6,800.00
Holy Trinity, Youngstown, OH.....	\$6,700.00
St. Mary, St. Paul, MN.....	\$5,100.00
Holy Cross, Hollywood, FL.....	\$4,600.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN.....	\$4,500.00
St. Mary, Elmhurst, NY.....	\$4,250.00
St. Nicholas, Alliance, OH.....	\$3,900.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA.....	\$3,800.00
St. Mary, Portland, OR.....	\$2,500.00
St. Anne, Pomona, CA.....	\$1,650.00

ARCHBISHOP'S TRAVEL FUND

St. Mary, Falls Church, VA.....	\$425.10
---------------------------------	----------

MISSION FUND

St. George Cathedral, Southfield, MI.....	\$1,000.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH.....	\$116.16
M/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI.....	\$100.00

SPIRITUAL ECOLOGY PROJECT FOR WOMEN

SYNDESMOS Greece, a member chapter of the world-wide Orthodox Youth Movement SYNDESMOS is organizing a Spiritual Ecology Programme for young women at the Convent of St. John the Baptist in Anatoli Ayias, Greece, from **August 2-10, 2001**. Thirty Orthodox young women (18-28 years old) from around the world (10 from Greece, 20 from other countries) will participate. All participants should be able to communicate in English.

The program includes: daily worship, communication with the nuns, lectures on Ecotheology and other spiritual subjects, discussion sessions, an introduction to SYNDESMOS, daily organic farming in the Convent's gardens and other ecological activities, an excursion to other local monasteries and sightseeing in Volos and meetings with local youth.

Participation fees are \$50.00 U.S. Board, lodging, and local transportation will be covered by the hosting Diocese of Demetrias. International participants should make travel arrangements to go to Volos from Thessaloniki (220 km) or Athens (330 km). They may use bus or train, and the round trip tickets cost a maximum of \$25.00 U.S.

For more information, contact: Kalli Hallou, Tel: 301-3352343 / Fax: 301-3249365 / Email: yo@ecclesia.gr. ✱

CACIAVELY MEMORIAL FUND

Margaret Caciavely, St. Louis, MO.....	\$10,000.00
--	-------------

CAMP VATRA HEALTH/ADMINISTRATION BUILDING FUND

Sts. Peter & Paul AROY, Dearborn Hts., MI..	\$2,000.00
Anonymous.....	\$500.00

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

Dr. Michael Ronnett, Park Ridge, IL.....	\$48,607.09
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH (A.C.E. Fund).....	\$340.92
Katherine & Stephen Miroy, Stafford, VA.....	\$100.00
Presentation Church School, Fairlawn, OH (A.C.E. Fund).....	\$7.08

DEPARTMENT OF RELIGIOUS EDUCATION

Delia Dumitrescu, Livonia, MI.....	\$55.00
------------------------------------	---------

A.R.O.Y / STANITZ SCHOLARSHIP FUND

M/M Dan Miclău, North Ridgeville, OH.....	\$50.00
(IMO M/M Constantin Stanitz, Sr.)	

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Adiaconitei, Maria Mina, daughter of Constantin & Andreea B. Adiaconitei, Silver Spring, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Psa. Adriana Calciu.

Bodea, Christina Diana Maria, daughter of Ovidiu & Marioara C. Bodea, Columbia, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Vasile Cismas and Laura M. Braia.

Ciur, Petru Vasile, son of Adrian & Suzana Ciur, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ioan & Andreea Dimbeanu.

Delich, Jakob Steven, son of Steve & Suzane D. Delich, Dyer, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Robert & Meg Crisp.

Dineata, Christopher Michael, son of Liviu & Julia Dineata, Drums, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparent: Andra F. Frasier.

Dobran, Alexandru Victor, son of Cosmin & Ruxandra D. Dobran, Arlington, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Mugurel & Cringuta Stanesco.

Gireada, Christian Eric Andrei, son of Ion & Ileana V. Gireada, Columbia, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Liviu- & Magda Dote.

Kass, Alice Margaret, daughter of David & Alida E. Kass, Arlington, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Mark & Victoria Cherpes.

Klysh, Christina Andrea, daughter of Myron & Marion Klysh, Winnipeg, MB. St. George, Winnipeg, MB. Godparents: Jack Ungurian and Marianne Pawlyshyn.

Marcu, Stefan Andrei, son of Titus & Elena Marcu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Catalin & Mihaela Merfu.

Morris, Robert Lee, son of Jack & Sarah H. Morris, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Diane Vieira.

Morris, Taylor Holloway, daughter of Robert & Susan F. Morris, New York, NY. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparent: Diane Vieira.

Oberlee, Veronica Colleen Annette, daughter of Daniel & Mary A.S. Oberlee, Hazelwood, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparent: Margaret Z. Morrison.

Stan, Loren Maria, daughter of Emil & Loredana Stan, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Ambrosie & Susana Halmagean.

Vonica, Michael, son of Ioan & Mihaela Vonica, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Mircea & Maria Halmagean.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Baum, Harold Charles (Basil), Arlington, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Dr. Alexander F.C. Webster.

Baum, Patricia Ann, Arlington, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Dr. Alexander F.C. Webster.

Dorriety, Jacquelyn Teresa, Alexandria, VA. Protection, St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Dr. Alexander F.C. Webster.

MARRIAGES

Bock, Nicholas John and Jacquelyn Teresa Dorriety, Alexandria, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Stanley Rojek and Daria Rojek.

Roesell Andrew Eliot and Virginia Osborne Yount, Alexandria, VA. Protection St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: Brian Patrick Mitchell.

Seeley, Robert Arold and Valentina Constanta Popescu, Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Mihai & Ilona Popescu.

Ungureanu, Tudorel Eugen and Viorica Peter, Montreal, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Alexandru & Lucia Rusu.

DEATHS

Bota, Maria, 75. St. George, Toronto, ON.

Bulziuk, Larry George, 47. St. George Cathedral, Regina, SK.

Donescu, Irina, 88. St. George, Toronto, ON.

Monda, Georgiana B., St. George, Canton, OH.

Staruiala, Maria, 75. St. George, Dysart, SK.

Zereseny Pas, Feshhay, 31. St. George Cathedral, Regina, SK.

MARCH ISSUE DEADLINE

February 16

Maclean's Salutes Ichim

Cont. from page 14

big scientists and we were at the same level of comprehending the discipline," said Thomas recently.... "We didn't want to be seen as child prodigies, we just wanted to do science."

Today, their mother is still alive and proud her children are working in a field that could one day help other people like her. She wasn't always so optimistic. Back when her kids were spending hours in the basement lab, she didn't take them seriously. "Mom thought it was just our way of psychologically dealing with the fact she had cancer," said Thomas. Little did she know." ❀

BĂTÂND PASUL PE LOC ÎN RITMUL GLASULUI NOUĂ

După tradiția bizantină, anul bisericesc începe la 1 septembrie. La data la care apare acest editorial, va fi trecut deja aproape o jumătate de an și Biserica în America încă "bate pasul pe loc". În limbajul orchestrelor de marș, a bate pasul pe loc înseamnă a sta pe loc în timp ce picioarele se mișcă dând astfel aparența că se înaintează. Muzica continuă, dirijorul își mișcă bastonul în sus și în jos performerii mimează mișcarea, dar nu înaintează. Aceasta însă nu este o stare permanentă, ci doar una temporară care îngăduie celor întârziați să ajungă din urmă restul trupei, sau poate fi o pauză în timpul căreia se așteaptă ca formația din față să se miște înainte. În orice caz, a "bate pasul pe loc" este o situație temporară care nu trebuie prelungită. Acesta este și statutul Bisericii lui Hristos în America de Nord: noi suntem într-o situație, maeștri în a "bate pasul pe loc", care nu trebuie să se mai prelungească.

Biserica în America "bate pasul pe loc"? Clericii și credincioșii își urmează viața personală și sacramentală ierarhii prezidează consiliile episcopale și alte întâlniri, imaginea publică pe care o portretizăm cu ostentație este că "totul este în regulă"! Cu toate acestea, în starea noastră actuală de a "bate pasul pe loc", un timp al neunității, Biserica este percepută de către restul Americii ca o multitudine de "denominațiuni etnice" care mențin relații "bune" între ele, dar care nu aduc o autentică mărturie a unității "Bisericii celei Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească".

O formație marșăluiește printre spectatori pentru a oferi multora ceea ce numai puțini pot experimenta dacă stau nemișcați, "bătând pasul pe loc" înaintea unui segment al societății. De asemenea, o Biserică unită se va putea mișca liber, puternică și încrezătoare în societatea americană. Această mișcare evanghelică poate fi împlinită numai printr-o unitate de acțiune a liderilor a căror responsabilitate este aceea de a coordona mișcarea întregii Biserici. Ierarhii sunt cei care, lucrând în armonie, pot dăltui imaginea Bisericii, imagine care este percepută de către publicul larg ca fiind mărturisirea ortodoxă a Evangheliei, care noi știm că este cea autentică. Atunci când dirijorul dă semnalul de începere a marșului, muzicienii urmează în ritm coordonat; atunci când muzicienii se mișcă printre spectatori, ei sunt percepuți ca fiind o singură unitate, bine disciplinată. Printre responsabilitățile episcopului este și aceea de a direcționa această mișcare în rândul societății, și credincioșii împlinesc chemarea lor, care în cadrul Bisericii, este aceea de a aduce mărturie celorlalți despre viața lor nouă în Hristos. Publicul american, spectatorii, vor răspunde cu siguranță acestei mărturii a "unei singure inimi și a unui singur cuget".

Cu o ierarhie unită, clerici și popor, vor beneficia de "tot ceea ce este necesar pentru mântuire". Biserica își desfășoară activitatea în societatea în care trăim și multe din nevoile ei practice vor fi împlinite

incomparabil mai bine prin această unitate (unitate cerută de Hristos și de sfintele canoane) decât sunt ele împlinite în prezenta stare în care "se bate pasul pe loc". Printre acestea se numără educația copiilor noștri într-un sistem de școli locale parohiale și înființarea de școli catehetice municipale pentru potențialii convertiți. Studii biblice, cursuri liturgice, programe de educație continuă a clerului sunt numai câteva dintre multe alte proiecte. Relațiile publice ale imaginii Bisericii vor fi realizate prin mijloace și metode pe care noi încă nu le putem pătrunde. Așa cum este descris în Faptele Apostolilor, Biserica ar putea fi privită de către restul societății în cea mai pozitivă lumină, totul cu binecuvântarea ierarhilor.

Ar fi și avantaje financiare de care ar putea beneficia toate parohiile, toate eparhiile. Cu milioane de credincioși, mii de clerici, mii de biserici, Biserica ar avea numărul necesar și, deci, mijloacele de a-și crea cel mai mare "ajutor propriu". Rate de asigurare mai bune pentru sănătate, viață, clădiri; planuri de pensii net superioare pentru clerici și ceilalți angajați ai bisericilor; un sistem bancar din care să se poată împrumuta fonduri cu interes avantajos pentru nevoile episcopilor, parohiilor și ale credincioșilor; asociații profesionale de toate categoriile. Acestea ar fi numai câteva dintre multiplele beneficii materiale pentru Biserica lui Hristos. Totul cu binecuvântarea ierarhilor.

Ar putea fi asociații ale preoteselor, cântăreților, corurilor, profesorilor de educație religioasă; activități de caritate unificate de-a lungul țării (sisteme asemănătoare cu "Good Will" sau "Salvation Army") și asociații ale laicilor care ar putea servi nevoilor spirituale și sociale ale celorlalți americani. Totul cu binecuvântarea ierarhilor.

Biserica în America nu s-a adresat până în prezent grupurilor Africano-Americane, Hispano-Americane, Asiatico-Americane și altor grupuri similare din America. Eforturi coordonate de predicare a Evangheliei și de stabilire de noi misiuni este mijlocul prin care putem să ne facem cunoscuți în afara cadrului etnic, și aceasta poate fi cel mai bine fi înfăptuit prin cooperare și planificare în cadrul unui Sfânt Sinod al Statelor Unite ale Americii. Totul cu binecuvântarea ierarhilor.

Clericii și unii credincioși sunt familiari cu cele opt glasuri din practica liturgică și, câteodată, auzim expresia "cântă pe glasul nouă" ceea ce înseamnă că ceva nu este în ordine. Cu siguranță, Biserica în America de Nord, "bate pasul pe glasul al nouălea", și noi trebuie să acționăm responsabil pentru a așeza casa noastră în bună rânduială, înaintând pe drumul adevăratei mărturisiri a credinței în concordanță cu sfintele canoane. Totul cu binecuvântarea ierarhilor.

Haideți să ne extragem singuri din această mlaștină a letargiei și să acționăm ca Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos, așa încât atunci

Cont. pe pag. 20

CĂTRE BINECREDINCIOSUL CLER ȘI DREPTMĂRITORII CREȘTINI DIN DE DUMNEZEU PĂZITA NOASTRĂ EPISCOPIE

*Pomenirea martirilor și a tuturor celor căzuți sub prigoana comunistă
Duminică, 11 martie 2001*

Dreptmăritori creștini,

Se cuvine ca Biserica să-și amintească de fiii ei care au îndurat torturi, suferințe, deprivări și moarte în timpul lungilor ani de prigoană comunistă. Deși suntem obișnuiți cu experiențele fraților noștri din România, totuși, trebuie să ne amintim că indivizi și popoare întregi de-a lungul globului pământesc au fost de asemenea victime, și unii continuă încă să fie, victime ai acestei fără de Dumnezeu, fase ideologii.

Mulțumim Atotputernicului Dumnezeu că a îngăduit în timpurile noastre schimbările substanțiale de guverne care erau bazate pe ideologia comunistă. Cu toate acestea, noi suntem legați prin dragoste, dreptate și vigilență să ne amintim de milioanele de oameni care au suferit sub regimurile comuniste. De la începuturile sale, comunismul a desconsiderat valoarea individuală, respingând baza scripturistică conform căreia omul este creat după chipul și după asemănarea lui Dumnezeu. Continuând cu o ideologie economică eronată, comunismul ateistic a devenit un ucigaș în masă al adevărului, decenței și demnității umane. O greșită gândire omenească a devenit un instrument al Satanei care a îmbăiat lumea în suferință și sânge prin mijloace nemaivăzute vreodată.

Zece ani au trecut de când în România s-a instalat o diferită formă de guvernământ, dar în acești zece ani, puțin s-a spus despre adâncul suferințelor, torturilor, "dezumanizării" omului, despre corupția și răul care au capturat o națiune întreagă într-un pumn de fier pentru aproape cincizeci de ani. Rănile trecutului nu vor fi uitate; retrocedarea pământurilor și proprietăților nu poate fi rapid înfăptuită; morții nu pot fi înviați, și realitatea acestor teribile decenii nu trebuie uitată, nici martirilor și celor care au suferit nu li s-a dat ceea ce li se cuvenea.

Pe data de 9 martie, Biserica comemorează pe Sfinții 40 de mucenici din Sevastia de la începutul secolului al IV-lea d. Hr. Acești viteji ostași au înfruntat amenințările Comandantului lor suprem, împăratul Liciniu, și și-au pus nădejdea în Iisus Hristos, Domnul cerului și al pământului. De asemenea, cele câteva milioane de persoane care l-au mărturisit pe Hristos, care și-au oferit viața lor pământească pentru promisiunea vieții viitoare, martirii și mărturisitorii Domnului, trebuie comemorați.

Unii vor spune că nu toți cei care și-au pierdut viața în timpul prigoanei comuniste au fost creștini, că unii

nu-și practicau credința, nici nu au fost uciși datorită credinței lor. Starea lăuntrică a fiecăruia este cunoscută numai de singur Dumnezeu, dar noi putem afirma cu certitudine că toți cei care au suferit au fost considerați obstacole ale falsei filosofii ateist-comuniste și, deci, trebuie că au fost persoane ale căror concepții depre justiție, dreptate și onoare îi așează pe aceeași linie cu credința noastră. Poate că mulți au fost întăriți în credința lor prin suferință.

Biserica Ortodoxă Română din America de Nord a privit cu durere la suferințele poporului român din Europa și a încercat să arate suferința românilor lumii libere. Deși hărțuită și ocărată de dușmani în Europa și pe continentul Americii de Nord, Biserica a continuat să aducă mărturie, chiar limitată și restrânsă cât a putut fi. De aceea, solicităm tuturor clericilor noștri să săvârșească Slujba Parastasului, sâmbătă, 11 martie 2001, după Slujba Sfintei Liturghii și să comemoreze pe toți cei care au adormit întru Domnul "în închisoare, în exil și în nevoi". Noi trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu să ierte Biserica pentru orice neglijență înfăptuită cu știință sau cu neștiință, și să-L implorăm să dăruiască odihnă tuturor celor a căror memorie o cinstim.

A cinsti pe cei adormiți înseamnă a cinsti pe cei ce trăiesc; și, cinstind pe cei adormiți noi cinstim pe Domnul nostru Iisus Hristos care a înviat Cel dintâi din morți și Care, va învia întreaga omenire în ziua de apoi. Cu toate că sacrificiile acestor persoane sunt cunoscute lui Dumnezeu și El îi cinstește pe ei în înțelepciunea Sa dumnezeiască, noi, care împreună cu ei formăm Trupul lui Hristos, trebuie de asemenea să-i cinstim prin comemorări, rugăciuni și prin promisiunea de a nu neglija sacrificiile lor.

Dacă un alt parastas a fost deja programat pentru acea zi, va avea loc după parastasul în memoria celor căzuți în prigoana comunistă. Vor fi incluse în slujba de pomenire ierarhi, clerici și credincioși, nu neapărat prin liste de nume, ci prin pomenirea acestor categorii. Numele vrednicilor de pomenire Episcopului Policarp și al Arhiepiscopului Valerian, vor fi de asemenea menționate.

Iubiți credincioși,

Suntem siguri că fiecare are membri ai familiei, prieteni, colegi care sunt incluși într-una din aceste categorii, atât adormiți cât și care mai trăiesc. Să nu

Cont. pe pag. 20

O NOUĂ ERĂ ÎNCEPE

Începutul de la Ligonier

“Unitatea Ortodoxă trebuie să pornească de la nivelul ierbii”

Mitropolitul Philip Saliba

Plecând de la Conferința Episcopilor Ortodocși de la Ligonier, Pennsylvania din 1994, fiecare episcop a purtat în suflet impresiile sale personale cu privire la importanța acestei întâlniri. Unele din aceste impresii au fost exprimate în public, pe loc, după lucrările Conferinței, prin intermediul presei. Printre aceste declarații sunt și acelea date de către conducătorii diferitelor comunități ortodoxe din America de Nord. Toate acestea pot fi urmărite pe caseta video “A New Era Begins” (O Nouă Eră Începe). Pentru cititorii noștri care nu au încă această casetă video, oferim aceste declarații sub formă scrisă. Aceste declarații au fost transcrise direct de pe caseta video, și dacă există discrepanțe minore între declarațiile filmate și cele publicate aici, atribuim-le nepriceperii celui ce a transcris, una și aceeași persoană cu autorul acestui editorial.

Trebuie observat că majoritatea acestor declarații exprimă necesitățile urgenței, dedicației și dorinței pentru unitate administrativă a Bisericilor din Statele Unite și Canada. Reflectând la aceste impresii culese în extazia momentului, nu putem să nu observăm că șase ani au trecut în paginile calendarului bisericesc și exuberanța acelor profeții de moment s-a diminuat la nivelul unor șoaapte.

Mitropolitul Teodosius,

**Arhiepiscop al Washington-ului și Mitropolit a toată America și Canada:
Biserica Ortodoxă în America.**

“Noi realizăm unitatea în primul rând... predându-ne voii lui Dumnezeu. Trebuie să spunem: Sunt aici... arată-mi calea pe care să merg. Dacă putem să ne adunăm împreună în iubire... uniți în Iisus Hristos, atunci putem realiza orice.”

Sfântul Duh ne-a adus aici... împreună...ne-am întâlnit în ședințe... pentru a putea să ne cunoaștem unul pe celălalt ca frați... în spiritul dragostei reciproce... Și de aici nădăjduim că Sfântul Duh ne va mișca înainte. Unitatea administrativă este esențială. Noi suntem despărțiți (fragmentați). Când Dumnezeu va binecuvânta unirea, atunci va veni. Să lucrăm înainte pentru aceasta.”

Arhiepiscopul Dmitri,

Dioceza de Sud:

Biserica Ortodoxă în America.

“Percepția noastră este că unitatea administrativă este o necesitate imediată. Unele dintre Biserici, în

special Patriarhiile Constantinopolului și Antiohiei, sunt conștiente de problemele noastre aici. Ele trebuie să audă acest strigăt pentru unitate din America pentru a realiza unitatea, cumva.”

Arhiepiscopul Iacovos,

Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă a Americii de Nord și de Sud:

Patriarhia Constantinopolului.

“Îmi vin în minte, cu o rezonanță deosebită, cuvintele Sf. Ap. Petru: «Cât de bine este a fi împreună: să facem trei colibe, pentru ca să fim împreună cu voi, împreună cu Hristos, Moise și Ilie.» Acesta este un loc unde cu adevărat putem fi transfigurați. Putem fi transfigurați cu adevărat din popor parohial, în Poporul Ortodox Creștin. Putem fi transfigurați din jurisdicții separate într-o singură jurisdicție. Putem fi transfigurați din mai multe grupuri etnice într-un singur grup condus și dominat de Hristos, Mântuitorul și Domnul nostru.

Mitropolitul Tikhon (al Americii de Nord), Mitropolitul Anthony Bashir, Arhiepiscopul Atenagoras, au conceput cel mai ambițios plan pentru timpurile lor... să unească pe toți ortodocșii. Am încercat să reînvii ideea și eforturile de a uni pe toți ortodocșii într-o singură Biserică Ortodoxă a Statelor Unite. Aceasta (întâlnirea de la Ligonier) este fructul... muncii noastre și răspunsul voii lui Dumnezeu de a ne uni. Este un act al Providenței Divine faptul că am venit aici.

Mă rog din toată inima ca unitatea Ortodoxiei să fie posibilă și să se manifeste între toți ortodocșii, așa încât noi să devenim un element care, cu adevărat, să putem schimba și transforma în chip real statutul social și intelectual al poporului ce trăiește aici.

Noi nu suntem o diasporă. Noi am devenit o Biserică indigenă.

Nădejdea și rugămintea noastră este de a fi recunoscuți ca O Biserică Ortodoxă în Statele Unite, în America de Nord.”

Episcopul Maximos,

**Episcopia Ortodoxă Greacă a Pittsburgh-ului:
Patriarhia Constantinopolului.**

“Este ca un vis care s-a împlinit. Visul a fost de a vedea ierarhii noștri ortodocși uniți într-un singur corp, cu o singură minte, cu o singură inimă. Noi am decis ca acest eveniment să devină o întâlnire anuală de acum încolo.”

Episcopul Methodius,

**Episcopia Ortodoxă Greacă a Boston-ului:
Patriarhia Constantinopolului.**

“Este o oportunitate binecuvântată...dacă vom lucra spre unificarea tuturor ortodocșilor în această țară. Nu este nici o îndoială că toți dorim să fim O singură Biserică administrativ. Îmi place să cred că aceasta poate fi îndeplinită curând. Nădăjduiesc că nu vor trece 50 de ani pentru a se realiza.”

Cont. pe pag. 20

O Nouă Eră Începe

Cont. de la pag. 19

Mitropolitul Philip Saliba,

*Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe
Creștine a Antiohiei din America de Nord:
Patriarhia Antiohiei.*

“Importanța acestei întâlniri constă în faptul că pentru prima dată în timpul vieților noastre, ca și creștini ortodocși în America de Nord, ne-am adunat împreună pentru a discuta probleme comune. (Unitatea este o idee a cărui timp a sosit și credincioșii o merită din plin.)

95% dintre preoții de sub jurisdicția mea sunt născuți în această țară. Aceasta, deci, este dorința lor arzătoare, acesta este visul lor constant... de a vedea unitate ortodoxă în această țară.

Aceasta nu înseamnă că noi întrerupem legăturile cu Bisericele Mame. Dimpotrivă, ceea ce noi dorim, este să ajutăm Bisericele Mame și mai mult. Dorim să fim și mai efectivi în ajutorarea Bisericilor Mame.

Sunt convins că Bisericele Mame vor beneficia din relația cu o Biserică Ortodoxă puternică, unită, mai mult decât pot beneficia din relațiile cu o Biserică Ortodoxă fragmentată în America de Nord. Cu toții ne împărtășim la aceeași Masă Euharistică, avem aceeași credință, tradițiile sunt aceleași, dar, din nefericire, noi suntem divizați de etnicitate. SCOBA poate deveni un sinod al Episcopilor Ortodocși în această țară.

Bisericele Mame trebuie să realizeze, din ce în ce mai mult, că este un păcat să îngăduie ca situația Bisericii Ortodoxe în America să rămână fragmentată astfel.

Oricum, unitatea ortodoxiei în America se va realiza într-o zi. Ne rugăm ca Bisericele Mame să vadă cu adevărat că noi nu mai suntem niște copilași. Se va întâmpla într-o zi și de aceea noi încercăm să intensificăm dialogul cu Bisericele Mame, pentru a le face să înțeleagă realitatea de aici, de pe acest continent.

Unitatea Ortodoxă trebuie să înceapă la nivelul ierbii.

Puterea Sfântului Duh! Noi am simțit,... cu toții..., toți episcopii care am fost prezenți aici, cu adevărat harul Duhului Sfânt ne-a adunat împreună pentru a exprima unitatea noastră care deja există.”

Mitropolitul Christopher,

*Arhiepiscop al Bisericii Ortodoxe Sârbe din
Statele Unite și Canada:
Patriarhia Serbiei.*

(Întrebare: Prevedeți un timp când în America de Nord va fi o Patriarhie Ortodoxă?)

“Aceasta ar fi concluzia logică a unității administrative. Nu ar fi nici un scop al unității administrative dacă nu ar fi parte al unui program. Dacă vom fi încă legați de patriarhiile de peste ocean atunci nu am realizat nimic, atunci am ratat ținta.”

Arhiepiscopul Joseph,
*Biserica Ortodoxă Bulgară:
Patriarhia Bulgariei.*

“Acestea sunt zile istorice pentru Sfânta Ortodoxie în America de Nord. Anul 2000 este unul promițător.”

Arhiepiscopul Victorin,

*Arhiepiscopia Ortodoxă Română din
America și Canada:
Patriarhia României.*

Este o mare speranță, pentru că este prima întâlnire a tuturor episcopilor împreună în America. Deci, nădăjduim că ceva nou, să spunem, o nouă idee va răsări... cum să ne apropiem mai mult în credință și în propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu și în realizarea, să spunem, unității Ortodoxiei noastre în America.”

Mitropolitul Philip Saliba,

*Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe
Creștine a Antiohiei din America de Nord:
Patriarhia Antiohiei.*

“Pentru 28 de ani care au trecut, am privit... cu bucurie... cu frustrare. O epocă a trecut și o nouă eră a răsărit în relațiile noastre inter-ortodoxe. Viitorul este al nostru! Viitorul aparține copiilor noștri, clericilor și credincioșilor noștri.”

Arhiepiscopul Nathaniel,

*Episcopia Ortodoxă Română din America:
Biserica Ortodoxă în America.*

Poate că începutul noului mileniu va motiva profeții să acționeze spre împlinirea acestor încântătoare declarații?! ✱

Bătând pasul de loc ...

Cont. de la pag. 17

când Domnul va veni, să ne poată spune: “Bine ai lucrat slujitor bun și credincios. Ai folosit bine talantul pe care ți l-am dat.” Totul cu binecuvântarea lui Dumnezeu. ✱

+ NATHANIEL, Arhiepiscop al Detroit-ului

Către binecredinciosul ...

Cont. de la pag. 18

uităm să le cinstim memoria și să fim fii ai luminii pomenind aceste victime pe suferința cărora s-a ridicat răul. Să fim vigilenți așa încât cei care mai sunt în viață să-și facă cunoscute suferințele și să fie cinstiți și prețuiți. Să ne împlinim îndatoririle către frații noștri care au suferit, cinstindu-i împreună cu cei 40 de Mucenici de la Sevastia.

Veșnică pomenire!

În rugăciune și recunoștință pentru acești martiri, vă trimitem binecuvântările noastre arhieresti, ✱

+ NATHANIEL, Arhiepiscop

A 65-A ANIVERSARE A GAZETEI 'SOLIA'

Anul acesta "Solia", gazeta oficială a Episcopiei Ortodoxe Române cu sediul la "Vatra Românească," Jackson, Michigan, împlinește 65 de ani de apariție neîntreruptă.

Este o vârstă venerabilă și o dovadă de rezistență și identitate istorică, mai ales într-o țară a cărei istorie semnificativă nu trece de trei veacuri.

"Solia" a fost publicată din nevoi de natură practică, după întemeierea Episcopiei Ortodoxe Române din America (1929).

Noua Episcopie avea menirea să uncască pe Românii-Americani Ortodocși, care se aflau răspândiți pe întregul continent nord-american. Era absolut necesar că existe un mijloc de a ține la un loc, în duh, comunitățile și parohiile răspândite peste asemenea amar de lume și de a putea informa și comunica despre activitățile și deciziile Episcopului; acest scop a fost împlinit de noua publicație, "Solia."

Încă mai înainte ca primul Episcop, Prea Sfințitul Policarp Morușca, să ajungă în America, în folosul nou întemeiatei Episcopii s-a tipărit un calendar și o gazetă, "Viața Nouă", prin diligențele Preotului Ștefan Opreanu, un talentat scriitor.

Sosirea Episcopului Policarp a schimbat întreaga situație. Intr-un articol publicat recent, Arhiepiscopul Nathaniel sublinia următoarele: "Prin firea lui, Episcopul Policarp era împăciutor și avea o personalitate plăcută. El era un om duhovnicesc, dar era și foarte pragmatic. Era un vorbitor convingător și un bun scriitor care nu se pierdea în detalii teologice ci se exprima într-un stil direct pe care și-l alcătuiască din zel misionar și dorință de progres."

Îndată ce a fost instalat ca Episcop, în Iulie 1935 noul vlădică a început lucrul și planurile sale au fost largi, generoase și înțelepte. Urmașii săi în scaunul episcopesc au dus la împlinire multe din gândurile sale. Proiectul de a avea o publicație oficială a Episcopiei a fost împlinit. Multe detalii privind istoria "Soliei," de la începuturile ei și până la 1960, pot fi aflate în excelenta lucrare a Episcopului Valerian, "Solia. Istoria unei gazete românești în America," publicată în 1961.

Episcopul Policarp a alcătuit un plan de intenție în care a arătat care ar trebui să fi principalele preocupări ale gazetei. Acest plan a fost apoi trimis la numeroase personalități ale comunității românilor-americani, clerici și mireni, pentru adăugiri ori corecții. În majoritate covârșitoare cei întrebați au fost de acord cu propunerile Episcopului. Este interesant de notat că în una dintre scrisori s-a arătat că ar trebui plănuită și o secțiune în limba engleză în folosul generației tinere de Români-Americani. La 29 Februarie, 1936 primul număr din "Solia" a fost trimis credincioșilor Români-Americani.

Din perspectivă istorică publicația trebuie calificată a fi fost un succes. Ea era, în primul rând, o "foaie de zidire sufletească," dar conținea de asemenea informații de folos din diferite parohii, din viața ortodoxă americană precum și vești din "Țara veche" care erau de interes cititorilor. Ca întreaga Episcopie și "Solia" a avut o viață zbuciumată: a trebuit să își mute locul de mai multe ori, în câteva rânduri publicarea ei a fost suspendată din lipsă de fonduri pentru luni întregi, etc. Mai ales după ce Episcopul Policarp s-a întors în România și după ce autoritățile bolșevice l-au silit în retragere și în domiciliu forțat în satul natal, "Solia" a trecut prin timpuri grele. Lucrurile s-au schimbat după ce Valerian D. Trifa a devenit Episcop (mai apoi Arhiepiscop).

În 1955, "Solia" s-a mutat în Detroit și a devenit o revistă bi-lunară. Un număr de pagini a început să fie în engleză, sub redacția Părintelui Vasile Hațegan. În acei ani, Prințesa Ileana (mai apoi Maica Alexandra) a contribuit, către secțiunea engleză, cu o serie de valoroase articole. Dar principalul contribuitor a fost Valerian însuși.

Valerian era un experimentat și dăruit scriitor și contribuțiile lui în "Solia" (contribuții care fac din el un important scriitor de limbă română) pot fi separate în trei categorii importante: teologice, pastorale și educative. Sub redacția lui Valerian (peste 30 de ani) "Solia" a menținut înaltă ținută morală, a evitat controversele, polemicile fraticide și încă și mai vărtos schimbul de insulte sub-urbane. "Solia" a fost o publicație ortodoxă respectabilă și profilul ei, religios și îndreptat către familie, a fost mult apreciat de cititori. În acei ani au fost mulți cei ce au contribuit la "Solia" (unii, cum au fost Prof. D.C. Amzăr și Mircea Eliade, învățați, de mare prestigiu). Între contributorii mai des întâlniți au fost Părintele Vasile Hațegan și Traian Lascu, iar între cei ce au ajutat la editarea revistei s-au numărat John și Ana Mercea, Sylvia Baia-Lupșor, Stelian Stănicel, Andrew Peru.

În 1982, datorită stării precare a sănătății și a multor necazuri, Arhiepiscopul Valerian a trecut redacția "Soliei" în mâinile Episcopului (azi Arhiepiscopului) Nathaniel și o nouă perioadă a început în istoria gazetei.

Adesea progresul istoric a fost închipuit a fi linear ori în creștere spiralică. Progresul istoric poate fi asemuit unor cercuri concentrice care se adaugă unul altuia. Istoria merge înainte și cerc după cerc se adaugă celor mai înainte existente. Este limpede că istoria are și direcție și țință, care nu au fost și nu sunt la voia sau toana celor care, plini de fală deșartă se autonumesc "făcători și desfăcători" și la fel de limpede este că istoria nu se gată cu cele ce la vedem în timpul nostru, repede curgător. Aceste afirmații teoretice pot fi ilustrate prin cazul "Soliei."

"Solia" a urmat un model care este similar tuturor instituțiilor "etnice" din America. Pentru a își putea controla existența în noua ambianță cei "nou veniți", noii imigranți, și-au întemeiat propriile lor organizații.

Cont. pe pag. 22

A 65-A Aniversare ...

Cont. de la pag. 21

În acest chip ei își zideau un sentiment de siguranță ori, în vorbele sociologului Erich From ...” Această identitate ... oferea individului siguranță. El aparținea, era înrădăcinat într-un tot coerent în care avea un loc care nu putea fi tăgăduit. El putea să sufere de foame ori asuprire, dar el nu suferea de cel mai mare rău între rele, singurătate totală și îndoială.”

Atunci când a doua generație a adoptat folosirea limbii engleze, ca mijloc principal de comunicare, anume conflicte între generații au apărut dar, a treia generație, care nu mai avea nici o îndoială privind identitatea ei, a tăgăduit aceste conflicte. În cazul Episcopului (acum Arhiepiscopului) Nathaniel câteva lucruri sunt de adăugat.

El este o natură duhovnicească și un dedicat Ortodox. Încă mai exact el este extrem de preocupat de rolul ce ar trebui să îl aibă Ortodoxia în Lumea Nouă.

În acest context, cu mare acuratețe, el a arătat că “naționalismul” neînfrânat poate fi spre răul credinței dreptmăritoare în Lumea Nouă în general și încă mai vartos a acelor grupuri ce ar îmbrățișa asemenea ținută. Arhiepiscopul Nathaniel este foarte mândru de moștenirea lui românească și el îndrăgește ortodoxia românească dar, concomitent, el și-a dat seama că prea adresa “naționalismul” a fost o atitudine politică și în înțelegerea lui creștinească (și pe bună dreptate) un “neam” ori un “popor” nu este o categorie politică, ci una duhovnicească și ca atare Ortodoxii ar trebui să fie una, căci Biserica lui Iisus Hristos una este!

Sub redacția lui, “Solia” și-a păstrat caracteristicile rămânând o publicație îndreptată spre familie și egal înțeleasă de cei cu mai multă și cei cu mai puțină educație, dar câteva trăsături au fost adăugate.

“Solia” a devenit un mijloc de misionarism, de răspândire a credinței ortodoxe, trăsătură care se adresează mai ales noilor imigranți Români care știu puțin ori nimic despre credința lor. În același timp “Solia” promovează și sprijină idea de a unii pe toți ortodocșii americani sub o singură jurisdicție canonică americană. În lucrul său, membrii ai comitetului de redacție și contributori îl ajuta pe Arhiepiscopul Nathaniel (care publică aproape număr după număr articole profunde). Între membrii comitetului de redacție s-au numărat ori se numără, la mijlocul anilor optzeci Părintele Marin Mihalache, iar apoi Părintele Diacon David Oancea, care a adus din punct de vedere tehnic “Solia” în veacul XXI, Dinu și Manuela Cruga, Cornel Ivașcu, Mark Chestnut, Părintele Anton Frunza și contributori (între care Părintele Vasile Hațegan, Părintele Cornel Todeasa, Părintele Remus Grama și mireni ca Traian Lascu, Alexandru Nemoianu și alții) și ajutători (între care amintesc, la nimereală, pe Florence Sirb, Dr. Eleanor Bujea și un număr de doamne din Dearborn, între care nu a lipsit Eugenia Porocho).

La 65 de ani de la înființare, “Solia” se înfățișează ca o respectată publicație a ortodoxiei americane, ca

NOUA LEGE CU PRIVIRE LA EMIGRARE LEGAL IMMIGRATION AND FAMILY EQUITY ACT (LIFE ACT)

În data de 21 decembrie 2000, Președintele Clinton a semnat noua lege cu privire la emigrare. Această lege conține mai multe prevederi importante dintre care vom discuta despre două dintre ele în acest articol.

Secțiunea 245(i) Reautorizată până pe 30 aprilie 2001: LIFE Act restaurează temporar Secțiunea 245(i). Această prevedere permite oricărui beneficiar al unei petiții pentru viză de imigrant (I-130, I-140 sau I-360), sau al unei aplicații pentru certificat de muncă depus după data de 14 ianuarie 1998 și înainte de 30 aprilie 2001, să aplice pentru o ajustare a statutului în Statele Unite. Străinii trebuie să dovedească, de asemenea, că erau în Statele Unite pe data de 21 decembrie 2001.

Această prevedere permite celor mai multe persoane care au intrat fără inspecție, care au violat termenii statutului lor, au lucrat fără autorizație, au intrat ca membri ai unui echipaj, sau au fost admiși în tranzit fără viză, să aplice acum pentru a deveni rezidenți permanenți, fără a părăsi Statele Unite. Această prevedere este deosebit de importantă pentru că fără această lege (LIFE Act), toți cei din categoriile mai sus menționate, ar fi trebuit să aplice pentru vize la Consulatele Statelor Unite din afara granițelor U.S.A., lucru care ar fi atras interdicția de a intra în U.S.A. pentru o perioadă de 3 până la 10 ani. În concluzie, beneficiarii petițiilor de imigrare sau ai certificatelor de lucru depuse înainte de 30 aprilie 2001, care doresc să aplice pentru ajustarea statutului lor, nu trebuie să părăsească U.S.A. până nu li se acordă statutul de rezident permanent.

Dacă noua secțiune 245(i) face posibilă calificarea străinilor pentru ajustarea statutului lor în U.S.A., totuși nu garantează autorizație de lucru, protecție de la deportare sau permisiunea de a călători.

Extinderea Vizei de tip “K”: Legea LIFE Act prevede extinderea vizei “K”, care permite soților (soțiilor) cetățenilor U.S.A. care se află în afara U.S.A. așteptând aprobarea petiției lor de imigrare și eliberarea vizei de imigrant, să intre în U.S.A. și să li se dea drept de lucru în timp ce așteaptă aprobarea petiției lor.

Informații suplimentare despre noua lege LIFE Act vor fi date în numărul viitor. ❀

Avocat Mary Lynn Pac-Urar

oglindă a Episcopiei Ortodoxe Române din America și una dintre principalele căi prin care Arhiepiscopul stă legat de turma lui. ❀

Alexandru Nemoianu

PREDICĂ LA DUMINICA FIULUI RISIPITOR

*“Se cade deci, să ne veselim, căci fratele tău acesta
mort a fost și a înviat, pierdut a fost și s-a aflat.”*
(Luca 15, 11-32)

Dreptmăritori creștini,

Unul dintre cele mai frumoase și pline de semnificații fragmente evanghelice este cuprins în parabola fiului risipitor. Numai Dumnezeu care cercetează și cunoaște sufletul omului, care uneori se înalță către Creator, alteori se depărtează căzând în mocirla păcatului, putea să rostească o astfel de parabolă. Nici un alt fragment evanghelic nu arată atât de clar ca această parabolă, bunătatea lui Dumnezeu către fiii Săi cei pierduți. Părinții Bisericii au așezat această parabolă în mod special pentru a fi citită în a doua duminică a Triodului, pentru ca toți credincioșii să ia aminte, iar preoții să explice însemnătatea ei în viața omului. Unii teologi afirmă că Sfinții Părinți au rânduit citirea acestei pericope evanghelice în această perioadă a anului premergătoare primăverii, pentru că în acest anotimp, mulți tineri părăseau casele părintești căutând de lucru prin alte părți. Deseori, omul tânăr are în față toate plăcerile care duc la păcat. Dar tot așa are în față sa și virtuțile care duc la mântuire.

În parabola fiului risipitor, fiul mai tânăr își cere fără rușine partea de avuție de la tatăl său, ca și cum acesta ar fi fost deja mort. Unicul timp când unii dintre tinerii de astăzi realizează că părinții lor există este numai atunci când au nevoie de bani. Și mulți părinți astăzi, la fel ca și cel din parabolă, nu vor spune nu copiilor lor; ei le dau ceea ce cer, neîncetând a-i iubi. După ce tânărul a primit ceea ce a cerut,

Cont. pe pag. 24

MUCENICII NEAMULUI NOSTRU

În fiecare an, la 9 martie, Biserica Ortodoxă comemorează moartea celor 40 de mucenici din Sevastia, cetatea Armeniei.

Ei au fost soldați în timpul împăratului Liciniu (308-324) care au ales să moară înghețați în Lacul Sevastiei la 9 martie 320, decât să se lepede de credința creștină.

De-a lungul secolelor, milioane de credincioși au căzut victime dușmanilor creștinismului. Chiar și în zilele noastre este greu de acceptat că în țări ca Egipt, Irak, Indonezia, Sudan, îți poți pierde viața numai pentru că ești creștin.

Așadar, prin extensie, ziua de 9 martie ar putea fi considerată ziua comemorării tuturor creștinilor care au murit pentru credința în Hristos.

Pentru noi, românii, ziua de 9 martie trebuie să reprezinte, de asemenea, ziua în care gândurile noastre să se îndrepte cu pioșenie la toate milioanele de victime ale comunismului, ziua în care cu inima grea de durere să le aducem prinos de recunoștință, ziua în care să îngenunchiem și să ne rugăm Bunului Dumnezeu pentru odihna sufletelor lor, ziua în care să reînnoim în mințile noastre realitatea sacrificiului și demnității cu care au murit pentru credința și libertatea de a fi “om” așa cum ne-a creat Dumnezeu. Este ziua în care trebuie să spunem: “Nu-i vom uita niciodată!”

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a cerut tuturor preoților din Episcopia noastră ca anul acesta, în ziua de duminică 11 martie, și de acum înainte în fiecare an, să ridice parastas în memoria victimelor comunismului din România.

Rugăm, deci, pe toți credincioșii să participe la aceste parastase și să comunice și celor care dintr-un motiv sau altul nu citesc SOLIA.

Vă îndemnăm fiebinte:

- Să ne rugăm pentru toți cei care au căzut victime pârjolului roșu;
- Să ne rugăm pentru toți cei care au murit nespovediți, neîmpărtășiți și fără lumânare;
- Să ne rugăm pentru cei bătuți, schingiuiți și torturați din coloniile de la Capul Midia, Peninsula, Poarta Albă și toate celelalte colonii de la Canal;
- Să ne rugăm pentru toți cei care au suferit și și-au dat viața în închisorile de la Pitești, Aiud, Gherla și în toate închisorile.
- Să ne rugăm pentru toți cei care nu au avut parte de slujba de înmormântare și zac în gropi comune și fără cruce la capătăi;
- Să ne rugăm să nu-i uităm și să le respectăm memoria ca a unor adevărați eroi.

Dumnezeu să-i odihnească cu dreptii! ✱

Manuela Cruga

ZECE ANI DE LA MUTAREA LA DOMNUL A MAICII ALEXANDRA

După zile friguroase ce au urmat Bobotezei, cerul s-a deschis și soarele și-a arătat puterea. Astfel, pe 13 Ianuarie, credincioși din apropiere și din depărtare au venit la mănăstirea Schimbarea la Față din Ellwood City, PA pentru a aduce preamărire lui Dumnezeu, pentru a aduce omagiu memoriei Maicii Alexandra, și pentru a fi în comuniune unii cu alții.

Dimineața a început cu primirea I.P.S. lor Arhiepiscopii Nathaniel și Kyril în capela plină de credincioși a mănăstirii. După învesmântarea I.P.S. Nathaniel, cei cinci preoți slujitori, arhimandritul Pitirim, preotii Richard Grabowski, Thomas Hopko, David Lis și Eugene Rosu, împreună cu diaconii Lawrence Daniels și Ciprian Ursache au primit binecuvântarea ierarhului de a începe Sfânta Liturghie. Răspunsurile au fost date de corul maicilor carora i s-a adăugat Maica Stareță Gabriella de la Mănăstirea Adormirii Maicii Domnului din Michigan, care a fost însoțită de alte două surori. Imediat după Sfânta Liturghie a urmat slujba de parastas în memoria Maicii Alexandra, fondatoarea mănăstirii Schimbarea la Față. De față au fost membri din familia Maicii Alexandra.

După parastas I.P.S. Nathaniel a ținut cuvânt de învățătura în care a vorbit despre viața spirituală care trebuie trăită în perspectiva Învierii, elogiind memoria Maicii Alexandra. Printre cei prezenți au fost preoții John Abdulah și John Kluchku de la parohii din zona Pittsburgh-ului.

Masa a fost servită celor peste 150 de participanți atât în trapeză cât și în nartexul mănăstirii. În pauza dintre masă și prezentarea părintelui profesor Thomas Hopko, cei prezenți au avut posibilitatea de a se cunoaște, ori de a se reîntâlni cu prieteni mai vechi, ori de a cumpăra câte ceva din magazinul mănăstirii.

Mulțumind maicii starețe Christophora pentru organizarea frumoasă a acestui eveniment, cei prezenți și-au luat rămas bun, rugându-se pentru odihna sufletului Maicii Alexandra. ✽

Un Preot Slujitor

Predică *Cont. de la pag. 23*

părăsește casa părintească, îndreptându-se către o altă țară unde își cheltuiește averea în petreceri și în dezmierdări. Departe de ochii și sfaturile părintelui, tânărul poate îmbrățișa toate păcatele acestei lumi.

Tânărul a cerut libertate și avere de la tatăl său. Ce fel de libertate? Libertate de la legea morală, liberarea de a deveni rob păcatului. Libertatea pe care el a dorit-o atât de mult, dar pe care a folosit-o cu nesăbuiță, l-a transformat în sclav al patimilor. În scurt timp își pierde averea și odată cu ea și prietenii de circumstanță. El s-a simțit ca un sclav în casa părintească, dar este

el oare liber acum? Se numește aceasta libertate când a ajuns să-și dorească să se sature din mâncarea porcilor pe care îi păzea și nici măcar acest lucru nu-i era îngăduit? Este un drum spre păcat care se pare a fi drept omului însă sfârșitul acestuia duce la moarte (Proverbe 14,12). Drumul vieții poate fi asemuit cu mersul trenului pe calea ferată. Cât timp nu ne abatem de la regulile care-l guvernează se poate ajunge cu bine la destinație. Însă atunci când omul nu mai ține seama de legea morală pe care Dumnezeu i-a dat-o, atunci alunecă în păcat, iar *plata păcatului este moartea*, spune Apostolul neamurilor (Romani 6,23). Însă tot Dumnezeu, din dragostea față de noi, ne dă posibilitatea pocăinței, așa cum i-a dăruit-o și fiului risipitor. De aceea și Sf. Ap. Pavel continuă, în același verset spunând: *“Însă darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Iisus Hristos, Domnul nostru.”*

Iubiți credincioși,

Nici un om care nu se pocăiește nu va moșteni împărăția veșnică Fiul risipitor din această parabolă s-a întors la calea cea bună. După cum mărturisește Evanghelia: *“Și-a venit în fire.”*, adică a realizat starea de păcat în care se afla și a decis să se întoarcă la tatăl său, cerându-și iertare, nădăjduind că va fi primit ca o slugă. Tatăl însă, l-a primit ca pe un adevărat fiu, iertându-i toate câte a greșit. Tot astfel și noi, atunci când ne întoarcem cu pocăință sinceră la Dumnezeu, lepădând păcatul, suntem restaurați în starea de fii ai lui Dumnezeu. Atunci când suntem obosiți de chinurile și greutatea păcatului, alergăm și noi la Iisus Hristos în scaunul Spovedaniei, precum odinioară fiul risipitor, pentru a ne mântui viața. Ce putem face pentru a preveni alunecarea noastră în păcat?

Să venim la Iisus Hristos. Să-i permitem ca Dânsul să conducă viețile noastre și atunci vom descoperi pentru ce trăim această viață. Amin! ✽

Preot Nicolae Marioncu

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S126
P332

*****ALL FOR ADC 945

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319